

**LLIBRE EN RECORD
D'OLGA TORRES HOSTENCH**

Llibre en record d'Olga Torres Hostench

Facultat de Traducció i d'Interpretació
Universitat Autònoma de Barcelona

Derechos de autor © 2026
Facultat de Traducció i d'Interpretació
Universitat Autònoma de Barcelona.
Foto de portada: Marcelo Aurelio
Todos los derechos reservados.

Índex

Presentació	5
L'esfera UAB	7
– L'Olga institucional	9
– L'Olga companya	17
– L'Olga professora	69
– Connexions fora de la UAB	79
L'esfera personal	91
– La família	93
– Les amigues i els estudis	99
– Els amics al llarg de la vida	109
Textos manuscrits	119
Agraïments	129

Presentació

La Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona és un lloc de trobada i de creativitat, un lloc amable, lluminós, de somriures fàcils i de converses als pasa-dissos que s'allarguen i que es desenvolupen —com és evident— en idiomes més diversos perquè som un centre on la diversitat és la regla i la curiositat envers els altres, la nostra quotidianitat.

Olga Torres Hostench (23 de març de 1971 - 5 de juliol de 2025), estudiant, professora, investigadora i també degana de la FTI encarnava totes aquestes qualitats. La recordarem sempre amb un somriure i amb aquelles ganes de ser al costat de la gent, pròxima, atenta, disposada a ajudar i a col·laborar.

La seva pèrdua prematura ens ha colpit com a comunitat. Hem hagut de fer el cor fort per seguir endavant, per no permetre que l'activitat i els compromisos no s'aturessin —perquè ella mai ens ho perdonaria. I ho hem aconseguit, hem parat el cop, entre tots hem fet funcionar la Facultat. El temps, a poc a poc, ha anat retornant-nos serenitat i forces.

Hem organitzat una commemoració el dia 10 de març de 2026 per retre-li l'homenatge com a acadèmica, profesora, companya i amiga.

L'itinerari de la seva memòria inclou la inauguració de la sala Olga Torres Hostench, en la qual s'exposa el poema "OLGA" de Jordi Mas, professor de la Facultat, traductor i poeta. El retrat d'Olga Torres Hostench ara forma part dels degans de la Facultat que presideixen la sala Jordi Arbonès, la sala noble on tenen lloc les nostres reunions més importants. Així que la seva amable mirada ens acompanyarà per sempre més. Al costat de l'edifici, una xicranda jove ha començat a créixer per il·luminar-nos cada primavera amb l'esclat de les flors blaves, unes flors que ens han d'ajudar a transformar el dolor en la saviesa, el compromís i la bellesa.

Bellaterra, 10 de març de 2026.

SIMONA ŠKRABEC

Degana de la FTI

INNA KOZLOVA

Directora DTIEAO

L'esfera UAB

L'Olga institucional

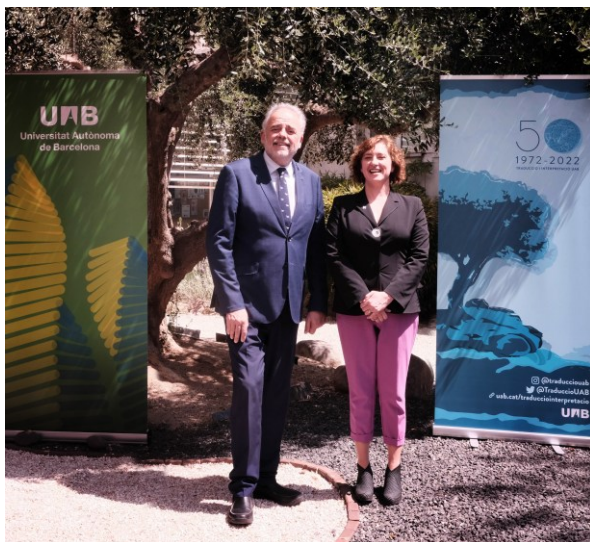
Vull expressar el més sentit condol per la pèrdua de la professora Olga Torres, degana de la Facultat de Traducció i d'Interpretació. La professora Torres ha estat una figura clau en el desenvolupament acadèmic i institucional de la nostra universitat. La seva dedicació, el seu esperit col·laborador i el seu compromís amb la qualitat de la docència i la recerca han deixat una empremta profunda i duradora en tota la comunitat de la UAB.

Com a degana, va treballar incansablement per impulsar la internacionalització dels estudis de traducció, per fomentar la innovació pedagògica i per reforçar els vincles entre la universitat i el món professional.

La seva visió, el seu lideratge i, sobretot, el seu tracte proper i humà van fer possible construir una facultat cohesionada i plena de vida.

Més enllà de la seva tasca acadèmica i institucional, totes les persones que vam

tenir la sort de conèixer-la recordarem l'Olga pel seu somriure permanent, capaç de transmetre calma, proximitat i entusiasme en qualsevol situació. La seva actitud positiva, el seu afecte sincer i el seu esperit vital van fer de la seva presència un exemple de generositat, compromís i amistat.

Amb tot el nostre carinyo i estima, volem reconèixer i agrair la seva trajectòria, el seu mestratge i la seva contribució exemplar al projecte col·lectiu de la Universitat.

Compartim el record afectuós d'una persona que va dedicar la seva vida a l'educació, a la cultura i al diàleg entre llengües i persones, i que deixa una empremta inesborrable en tots nosaltres.

JAVIER LAFUENTE

Rector de la Universitat Autònoma de Barcelona

Vaig començar el setembre del 2024 com a nou Degà de la Facultat d'Economia i Empresa i, tot i que no vaig tenir gaire temps per conèixer-te, de seguida em vaig adonar de la teva vitalitat, de la teva força i també de la teva delicadesa i humanitat. Malauradament, te n'has anat massa aviat, però la teva entranyable personalitat perdurarà entre tots nosaltres per sempre. Que al cel siguis, estimada Olga.

ALEX RIALP CRIADO

UAB - Institucional

Olga, moltes gràcies per totes aquelles converses en què compartíem el pes i les alegries de portar un centre universitari, ja fos al solet del bar del Rectorat abans d'entrar al Consell de Govern, als dinars dels DDD, o en aquell memorable viatge amb cotxe al Penedès amb en Manel. Vas ser una excepcional companya al capdavant del deganat de la teva facultat.

IAN BLANES GARCIA

UAB - Institucional

Un gran record, un somriure sempre franc i un compromís manifest. Per sempre, gràcies per haver compartit el teu temps amb nosaltres.

ISIDRE GIBERT

UAB - Institucional

A l'Olga li agradaria que la recordéssim, que la celebréssim, amb paraules, amb estima, i estic segura que amb cançons. A la primavera, quan em va enviar una cançó, "Forever Young", cantada per ella i pel Miquel Àngel, vaig pensar en la constància i en la perseverança que han estat sempre en el seu camí i en el que ella voldria per a nosaltres. La seva cançó em porta a una altra cançó, de Lluís Llach, "No abarateixis el somni". Mirarem de seguir a l'alçada dels

somnis, Olga, de les passions per les llengües i per les paraules, pels passejos per la natura, per les lectures, pels alumnes, tant estimats per tu, Olga, i pels companys i companyes de camí. El teu somriure ens acompanya, el teu compromís i la teva voluntat d'entendre el món complex en què vivim.

MARGARITA FREIXAS ALÁS

UAB - Institucional

Es amb profunda tristesa que acabo d'assabentar-me que la Dra. Olga Torres Hostench ens ha deixat. Vaig tenir el privilegi de treballar amb ella des de l'OQD en la seva etapa de degana. Una persona intel·ligent, treballadora responsable i respectuosa. El meu més sentit condol. Et trobarem a faltar.

MARIPAU ALVAREZ DEL CASTILLO

UAB - Institucional

No m'ha passat gaire sovint que una estudiant brillant acabi sent companya docent al cap d'alguns anys. L'Olga Torres fou una d'elles durant els meus anys a la Facultat de Traducció i d'Interpretació. Estimava les llengües i els reptes culturals que implicava traduir-les. I va decidir ensenyar tot el que sabia, i més, ajudant-se d'una curiositat inesgotable i de l'ús de la tecnologia a favor del coneixement.

La recordo sempre somrient, positiva, cooperadora, bona companya. La trobem i la trobarem sempre a faltar. I com deia un poeta: "No fa tanta por, la mort. És fugir, i arribar a una immensa platja d'or. Per no tornar a patir. Per no tornar a marxar". L'Olga ja ha arribat a la seva platja d'or. En vida ens va fer feliços. I per això desitjo que ara descansi en pau.

MARÍA JOSÉ RECODER I SELLARÈS

UAB – Institucional

Tot i que no coneixia l'Olga personalment, sí que havia creuat missatges electrònics per publicar alguns del seus articles al Dipòsit Digital de Documents de la UAB. M'ha sabut molt greu la notícia. Ella ha marxat, però el seu treball romà. Descansi en pau.

MONTSERRAT RECHE CAMBA

UAB – Institucional

Vaig conèixer a l'Olga fa poc, en esdevenir degà, ella ja ho era. Hem coincidit un any i escaig. Ens va seduir a tots amb els seus comentaris entre una mica ingenus i decididament crítics. Somreia i ens feia somriure, ens feia gràcia i queia bé. La notícia de la seva desaparició em va agafar per sorpresa, em semblava impossible i em va saber molt de greu, em sembla molt injust. L'Olga deixa un record amable, crec que només això és molt important i en prenc exemple. M'agradaria que la gent em recordés com jo recordo a l'Olga.

XAVIER BALLART

UAB – Institucional

L'Olga companya

Tinc molt present el dia que vaig veure't per primer cop, al començament dels anys 2000, probablement un setembre, que és quan comença el curs i estudiants i docents es troben per primer cop. Ens vas explicar qui eres i com havies arribat a la traducció, i recordo fer càlculs mentals per mirar de fer encaixar la teva joventut amb el teu currículum. Al llarg dels anys, la nostra relació va canviar i va fer-se més propera: de ser la meua professora de traducció especialitzada vas passar a ser mentora, avaluadora, companya, directora i degana. Sempre amb el somriure i l'amabilitat que et caracteritza i que, en l'ambient encarcerat en què coincidíem, encara ressaltava més per excepcional.

Formaves part de la facultat fins al punt que se'ns fa difícil entendre que ja no hi ets, però ens continues ensenyant amb el mestratge de qui ha trobat una manera pròpia de fer les coses. Una manera eficient, precisa, però també riallera i afable, i sobretot sense abandonar allò que ens fa humans: cantar cançons, escriure contes, fer reunions passejant pel campus, aprendre en comú a sota un arbre un dia de primavera o tallar carreteres per manifestar-nos per la llibertat del país. Et trobem a faltar.

ADRIÀ MARTÍN
UAB

La meva estimada Olga, de mi alumna a mi degana. T'enyoraré molt i molt. M'has deixat una empremta inoblidable al cor. Fins sempre, estimada.

AGATA ORZESZEK

UAB

L'Olga va ser la meva professora, i més tard companya de departament i degana.

En totes aquestes etapes, la recordo sempre amable i somrient, plena d'energia i d'il·lusió. Sempre feia una bona feina, amb passió i disposada a ajudar els que l'envoltaven. Sempre recordarem el seu somriure.

ALBA SERRA

UAB

Diuen que les persones no morim mentre algú ens recordi. En el cas de l'Olga, la recordarem tantes persones i amb tanta intensitat que

morir-se completament no pot ser un opció. M'agradaria creure que superposant tots els nostres records entre tots reconstruïrem l'Olga que vam conèixer i que mai deixarem de tenir.

L'Olga va estudiar l'antiga diplomatura de Traducció i Interpretació entre 1989

i 1992 i després va fer les assignatures per obtenir l'aleshores nova llicenciatura del ram, cosa que es va esdevenir l'any 1994. Jo vaig entrar de professor a la Facultat de Traducció i d'Interpretació al setembre de 1993. Va anar de poc, doncs, que no la tingués com a alumna, un privilegi que confio que els col·legues afortunats explicaran en aquest llibre.

El meu primer record-record de l'Olga és d'uns quants anys després. Era a finals del 2000 o principis del 2001, quan l'Olga ja era professora nostra i la Facultat ja s'havia traslladat al nou (i petit) edifici que encara ocupa actualment. En aquells temps jo coneixia poca gent del centre i bàsicament només em feia, i encara, amb els meus companys de la Unitat de Filologia Catalana. Un dia

vaig veure que s'havia convocat una reunió preparatòria del futur V Congrés Internacional de Traducció. En comptes de no anar-hi, que és el que em tocava per tarannà, vaig decidir entrar a la Sala Jordi Arbonès i fins i tot dir-hi alguna cosa. Allí és on vaig descobrir l'Olga per primera vegada, i dic "descobrir" perquè és el verb que fem servir per als tresors i les meravelles inesperades. Recordo uns quants col·legues més, certament, però només em vaig fixar en l'Olga, en el seu somriure incondicional i en la seva empenta aparentment esbojarrada, que destil·lava pura energia vital. Tímidament, vaig proposar un tema per al Congrés que els presents, potser curts d'altres idees, van trobar escaient, i amb la seva desimboltura

característica l'Olga va bastir una estructura organitzativa (basada en els punts cardinals) que ens va deixar inevitablement convençuts i fins i tot il·lusionats. Diria que tots dos vam improvisar (cadascú a la seva manera); sigui com sigui, d'aquella reunió (a la qual no hauria hagut d'anar) en va sortir una espècie de tàndem impossible que per a mi, un estoic no especialment sociable, va ser un autèntic regal.

Poc temps després vaig saber que l'Olga estava escrivint la tesi sobre la inserció laboral dels titulats en Traducció i Interpretació. Aquí el sintagma "inserció laboral" és important, perquè és el nom de l'assignatura que vam oferir a l'Olga dins el postgrau que aleshores es deia "de Correcció i de Qualitat Lingüística". Així va començar una etapa tan llarga com imprevista de la nostra relació professional:

entre el curs 2005-2006 i el curs 2021-2022, és a dir, al llarg de 17 anys, l'Olga va ser la nostra (i meva) empleada al postgrau. Estic segur que la seva participació és un dels factors que expliquen que aquest postgrau (ara rebatejat amb el nom de "Correcció i Assessorament Lingüístic") sigui dels més longeus, si no el més llarg, de tots els títols propis que imparteix la

Universitat Autònoma de Barcelona. Per sempre més, tindrè l'honor de poder dir que jo vaig tenir l'Olga Torres Hostench en nòmina.

Uns quants anys més tard vam establir una altra relació, possiblement més profunda que la de patró-treballadora. L'any 2016 se'm va acudir presentar-me a les eleccions a degà i res ni ningú va impedir que fos elegit. (Alguna cosa no devia haver fet prou malament, perquè a la

Junta hi va haver 32 vots favor i cap en contra, un resultat calcat del que diré després.) D'aquesta època és un dels rècords més intensos de l'Olga que conservo. L'1 de març de 2018 vaig tenir no solament l'honor sinó el gaudi de formar part del tribunal que havia de resoldre la seva plaça d'agregada. Al llarg de la vida he estat en uns quants tribunals i més d'una vegada gairebé he sofert estrès posttraumàtic (hi ha dies que encara somio la lluita fratricida de 12 persones que l'any 2015 es van disputar una trista plaça de lector). També hi ha hagut concursos molt interessants, en els quals he après moltes coses; el concurs de l'Olga és l'únic en el qual m'he divertit literalment. Es pot ser acadèmicament molt bo però humanament molt avorrit: l'Olga ens va demostrar que la joia de viure també pot amagar un esdeveniment tan poc propici i segons com tan absurd com el concurs d'una plaça universitària.

Al cap de tres anys de ser degà (sense saber que ens venia a sobre una pandèmia) vaig decidir presentar-me a la reelecció. Un cop reelegit, l'any 2019, és quan l'Olga va ingressar al nostre (meu) equip de deganat com a coordinadora del MU en Tradumàtica: Tecnologies de la Traducció, un màster de sigla certament perfectible (sempre dubtàvem si s'havien de dir "mut" o "mut-te-te"). Sí, a la nostra Facultat els coordinadors i coordinadores del màster són membres de l'equip i com que l'equip funcionava en règim assembleari als coordinadors de màster els va tocar participar en innumbrables i interminables reunions, especialment durant la pandèmia. Si tenir-la com a empleada del postgrau era un privilegi, tenir-la a l'equip "dels millors" va ser un luxe.

L'any 2022 se m'acabava el segon i últim mandat com a degà i em vaig posar a buscar successor o successora. Vaig parlar amb tots els membres de l'equip (Olga inclosa) i amb col·legues de fora de l'equip, sense trobar la persona. La cosa es va posar tan lletja que vaig haver d'importunar la secretària general i el cap del Gabinet Jurídic perquè

la Universitat arbitrés un mecanisme de selecció de degà o degana quan no hi hagués candidatures voluntàries. Tot això fins que a les 12.51 h del dimecres 6 d'abril de 2022 es va obrar el miracle. L'Olga ens va escriure un missatge (a mi i a la col·lega que molta gent percebia com el meu recanvi natural) intitulat "Confidencial" per dir-nos que s'estava plantejant presentar-se com a "degana/coordinadora", un terme que, més que degradar el càrrec, el que feia era apuntar al caràcter assembleari del deganat, un tret que jo no vaig heretar de la meva antecessora i que m'agradaria creure

que l'Olga sí que va heretar de mi. Li vaig dir que la seva proposta per formar equip era interessant però impossible i el temps em va donar la raó, perquè cap dels cinc noms propis que sortien al missatge van arribar a formar part del

seu equip. (Que consti que després rèiem sobre això.) A partir d'aquell dia 6 vam intercanviar molts missatges, que glossaré si escau a les memòries que no escriuré, fins que l'Olga va tenir el seu equip a punt i va poder acudir a l'elecció. Alguna cosa devia haver fet molt bé, perquè a la Junta va rebre 34 vots favor i cap en contra. Suposo que algú deu haver posat en aquest llibre l'enllaç a la cerimònia de la presa de possessió de l'Olga com a degana, un xou que vam dissenyar plegats, en el qual ella, sense el meu consentiment, i amb aquella generositat implacable seva, va introduir una laudatio desbordant que el seu antecessor, que la duu impresa al cervell, li agrairà eternament.

L'Olga degana va fer el seu camí i el va fer molt ben fet. Els records més bonics que tinc de l'Olga (sí, sé que l'adjectiu és cursi, però no en

trobo cap de més precís) són d'aquest període. El primer és un record públic: centenars de persones el tenen o el podrien tenir; la meva sort és que vaig viure els fets en directe. Amb la intervenció inesborrable del tècnic Carlos Molina, la tardor de 2022 vam rodar una pel·lícula sobre la història de la Facultat, que es va acabar titulant "1972-1992. Història de la FTI a 12 veus". A part d'una veu en off que anava explicant aquesta història, la pel·lícula

consistia en un seguit d'entrevistes a totes les persones que havien dirigit l'antiga Escola Universitària i després la Facultat. L'Olga em va entrevistar a mi i jo la vaig entrevistar a ella. La primera entrevista no va ser res de l'altre món; vaig deixar anar unes respostes una mica maquinals, que feien el fet i prou. La segona, en canvi... Era autenticitat pels quatre costats. El moment culminant va ser quan l'Olga es va emocionar tant que va estar a punt de trencar-se-li la veu. Encara m'emociono quan torno a veure la pel·lícula i ara ja puc dir que també em vaig emocionar in situ, amb total dissimulació, és clar.

El segon record també és d'una cosa que altres persones van viure i espero que hagin inclòs en aquest llibre. Va ser la primera TFM de la història de la Facultat, el 6 de febrer de 2023. (Sobretot, no confongueu el TFM, o treball final de màster, amb la TFM, que vol dir "trobada facultativa a Montserrat".) La idea de la TFM va sortir en un funeral; veient com de fugissera era l'existència, ens vam conjurar per pujar un dia a Montserrat, per celebrar la vida et rien d'autre. I així va ser: malgrat el dia rúfol, tota la sortida va ser d'una tebior humana gairebé màgica. El moment clau va ser el discurs que l'Olga va fer al

cim de Sant Jeroni, no sé si abans o després que els expedicionaris, agafats de les mans, giravoltéssim frenèticament, com si estiguéssim posseïts, la taula d'orientació que presideix el mirador. Va ser una lloa a la feina d'equip, que és el que ens va havia permès fer una ascensió que en realitat no calia i que mai hauríem fet sols. "Si hem fet això, podem fer el que ens proposem". Olga en estat pur.

El tercer record és del dia de l'estrena mundial de la pel·lícula sobre la història de la Facultat, que es va fer amb tota solemnitat al cinema

de la Universitat el 25 d'abril de 2023. L'Olga m'havia proposat de fer un xou per presentar la pel·lícula, cosa que vaig acceptar encantadíssim. Encara guardo com una joia el guió que va escriure, que amb molt pocs afegitons meus vam executar d'una manera potser no

gaire professional però amb una compenetració absoluta, com si haguéssim fet allò tota la vida. (S'ha de dir que un dia de rodatge vam especular amb un possible futur compartit com a guionistes d'una sèrie de misteri de Netflix ambientada en una facultat de traducció.)

El quart record és només meu. De vegades l'Olga acudia a mi com el seu "mestre" i jo l'aconsellava com la meva "deixeble", típicament per acabar-li dient "la resposta és dins teu". En el marc d'aquesta mentoria intermitent, el 17 de desembre de 2024, quan ja era evident als ulls de tothom, inclosos els seus, que s'havia de presentar a la reelecció com a degana, vam decidir fer un walking meeting per parlar

del seu segon mandat pels bucòlics senders que amaga el campus de la Universitat. Poques vegades he notat en una conversa un flux bilateral de sinceritat i respecte personal tan aguts com aquell dia. (En aquest punt haig de confessar la pedanteria que va suposar enviar-li l'article "El paseo como método filosófico" per preparar la trobada; em consola que després em digués que a partir d'aleshores l'adjectiu "pedestre" ja no tindria connotacions negatives.)

Els records dels últims mesos de l'Olga són tan dolorosos que no sé com reportar-los. Evidentment, durant les primeres setmanes de la malaltia vam parlar de la successió al deganat. Previsiblement, el "mestre" va dir a la "deixebila" allò de "qui busca troba", però també van pactar que el mestre faria un pas endavant si fins i tot la Bíblia deixava de funcionar, amb el benentès que al mestre li preocupava molt més la salut de la deixebila que el destí de cap facultat.

I així arribem al meu últim record de l'Olga, que és un record post mortem (o potser no). Va ser al tanatori, durant la vetlla el dia abans del comiat. Jo era allí compungit i descompost, intentant inútilment fer el cor fort, quan va arribar una col·lega molt estimada que, en veure'm, no va poder evitar el plor. "No ploris", li vaig dir, "que aquí no plora ningú". Després tots dos vam parlar amb la mare de l'Olga, i a part d'entendre finalment d'on li venien el somriure i l'empenta, vam rebre una lliçó que no oblidarem mai. Una lliçó no pas de resignació sinó d'enteresa, de saber viure i de saber apreciar la vida. "Estem molt contents d'haver-la tingut", ens va dir la teva mare. Sí, Olga, estem molt contents d'haver-te tingut, i sobretot estem contents de tenir-te, perquè aquest llibre de records és la prova que tu, encara que ho sembli, en realitat no estàs morta.

ALBERT BRANCHADELL

UAB

Estimat marit, estimada filla, estimada mare i estimat pare de l'Olga, no ens coneixem, però em dic Bea, soc la directora de l'Institut Camões, i he tingut el privilegi d'haver conegut i treballat amb l'Olga a la UAB. No he pogut estar present a la cerimònia de comiat i us deixo la meva més profunda abraçada a través d'aquestes paraules.

L'Olga, per a mi, és llum i somriure.

Recordo tres episodis concrets:

2022: Un dia, vaig anar al seu despatx per parlar sobre un premi de traducció organitzat per la facultat i el centre de portuguès, i l'Olga va començar a parlar tan alegre i entusiasmada de les obres que s'havien presentat aquell any, perquè havia conegut nous escriptors gràcies al premi i que li estava encantant Clarice Lispector. Em va fascinar i contagiar el seu entusiasme!

2023: Estava embarassada i l'Olga em va preguntar com estava. Jo li vaig començar a explicar que em sentia feliç i amb por alhora. Va somriure

(perquè ja ho havia viscut) i em va dir: "T'entenc, però confia. Confia, perquè la naturalesa és molt sàvia i sap el que fa". M'ho va dir tan sàviament i tan positiva, que en aquell moment em vaig quedar tranquil·la i aquell consell em tornava constantment al cap en moments de por.

2023: En una cerimònia del premi de traducció, va portar els seus pares a assistir-hi. Recordo de sentir molta tendresa! Li va encantar el llibre guanyador, “Contes del gintònic”, del portuguès Mário-Henrique Leiria. Dies després em va comentar que l’havia regalat al seu pare i que li havia agradat molt.

L’Olga em va ajudar moltíssim amb la feina a la UAB. No tinc paraules per agrair-l’hi. M’encantaria que hagués conegut l’Iris, la meva filla, ja que només la va “veure” a la panxa. Li’n vaig arribar a enviar una foto per WhatsApp el dia 9 d’abril de 2025. Va reaccionar amb un cor. Abans m’havia escrit un missatge i al final em va dir: “Espero que tu estiguis bé i disfruta de cada instant!!! 🤩🤩”. Allò no em va sortir mai del cap. De fet, després de la notícia del seu estat, l’Olga no em va sortir del cap.

Per acabar, mirant el vídeo al YouTube en què canta la cançó “SEA”, de Drexler, que em va emocionar profundament, em va venir un poema de W. H. Auden:

“He was my North, my South, my East and West,
My working week and my Sunday rest,
My noon, my midnight, my talk, my song;
I thought that love would last for ever: I was wrong.”

Però jo li canviaria el final... “I thought that love would last for ever: I WASN’T wrong.” El vostre amor- marit-dona, filla-mare, mare-filla, pare-filla- durarà per sempre!

Una abraçada dolça,

ANA BEATRIZ RIBEIRO DE CARVALHO

UAB

Me'n recordo molt, de tu, Olga, i et trobo a faltar. Has estat una gran companya degana i no oblidaré la teva vitalitat i disposició a ajudar i fer les coses bé.

ANDRES CHAMARRO

UAB

Estimada Olga,

Quan m'arriba de part d'en Miquel Àngel l'opció que els teus amics escrivim sobre tu, soc a Mèxic parlant dels catalans. Llavors ja només puc que pensar en tu; miro allò que m'envolta com si ho miressis tu. Fins ara havia acceptat amb gratitud que haguessis deixat de patir i així l'enyorament restava servat en aquell lloc, amb el rellotge del meu pare, les tisores de la mare i la col·lecció de bitllets d'autobús amb nombre capicua. Però ara escriure és la meua manera d'existir i, de sobte, em venen llàgrimes als ulls en recordar la teva empatia inacabable: un doll d'afecte en forma de rail per fer avançar la vida com una vagoneta on el carbó es transformava en regals de Nadal. Calia esforçar-se constantment a picar vetes dures de burocràcia i de

tecnologia, i esclatàvem a riure davant de la pantalla quan els requeriments no s'acabaven mai en lliurar un dels nostres articles acadèmics. “Posarem el fragment del final al principi”, deies, i capgirat així, semblava més real.

Tinc tantes coses a explicar-te! Voldria amb tanta força parlar-te dels meus nets, dir-te que han publicat la història del meu avi, finalment, i que he posat allò que tu em vas dir que eren les mares qui transmetien la cultura quan els pobles i els cossos eren colonitzats per altres. I també he escrit allí sobre aquell vespre d'esbarjo a la platja de Bogatell que vas organitzar amb tots els doctorands de Tradumàtica: les bicicletes, els entrepans vegans d'un bar petit de Poble Nou. Sempre un somriure per a tot entrebanc. Sempre una idea inclusiva, un matís que esbiaixava els judicis, que els feia compassius. Ens mostraves com resistir l'absurd i convertir-lo en riure.

Ara ve l'assistenta de vol un altre cop a recollir safates de menjar i veig l'esforç que fa per no enviar certs passatgers a pastar fang. “Ets molt bonica i forta”, li dic quan és al meu costat. “Ja només queda una hora per arribar a destinació.” Ella em somriu i mira la pantalla: “Dues hores, encara; una hora i cinquanta cinc minuts”. “Mirem només l'1 de l'esquerra”, li dic. I ets tu qui l'hi diu

ANNA AGUILAR-AMAT

UAB

Sant Jeroni

Hi havia quelcom de sagrat
en aquell ascens cap al cim.
El vent de febrer, neguitós,
ens esperonava –amunt,
cada cop més alt i més lluny–
com si ens volgués enlairar
fins a tocar el cel ignot.
Havies començat llavors
a alçar el vol, esperit curiós?
El nostre sant ens esperaba
pacient, callat, amb un enigma.
Vas traduir-ne tu el sentit?
Vas interpretar-ne la crida?

ANNA GIL BARDAJÍ
UAB

De l'Olga recordo el seu
somriure constant als ulls,
el seu altruisme genuí i
aquella innocència a l'hora
d'expressar qualsevol
idea, que et desarmava
enmig d'un dia a dia fet de
complexitats. Hi penso, i la
veig amb el seu optimisme
incondicional, plena de força i
ahora de tendresa, acollidora i
confortable, compassiva i alegre,
sempre alegre.

Recordo l'excursió que vam fer amb el darrer equip de deganat a Montserrat, fins a un cim que se'm va fer altíssim, i la història que ens va explicar d'un home que després de moltes adversitats, addiccions de tota mena i una vida duríssima, s'havia fet ermità i pujava i baixava aquella muntanya relatant la seva història de superació a qui la volgués escoltar. L'Olga sabia escoltar, i sabia veure la bellesa en tothom, amb amor i sense jutjar.

La seva pèrdua em va sorprendre sense haver-me'n pogut acomiadar. Reviso els últims WhatsApps que ens vam intercanviar i hi trobo un darrer, amb l'emoticona d'un petó amb un cor, com un comiat que va quedar obert, a l'espera d'una última abraçada.

Amb molta estima per l'Olga, fins que ens tornem a trobar al cim de la muntanya..

BLAI GUARNÉ

UAB

Des del 2003 vaig tenir la sort de compartir amb tu el despatx 1014, aquell espai que per a nosaltres va ser molt més que un lloc de feina. Hi vam treballar de valent, però també hi vam riure, hi vam parlar amb confiança —inter nos, li dèiem— i hi vam compartir dubtes i també moments tristos. Les tardes eren lentes i silencioses, només trencades pel teclejar obstinat de l'ordinador. Ens vam anar fent, a poc a poc, en un món acadèmic que no sempre ens era amable. Érem

entusiastes, potser massa, oferint temps i energia a tot allò que no sumava mèrits però sí sentit. I d'això també en vam aprendre, juntes. Recordo com el caminet cap al restaurant del Rectorat podia semblar un premi, un respir.

No t'he vist mai tan plena com quan vas portar la Júlia al món. Vas ser una mare d'una llum fonda, tota tendresa i dedicació.

Et trobo profundament a faltar. Hi ha un buit que sé que no s'emplenarà. Quan et vaig dir que volia anar a Montserrat i encendre un espelma per a tu, em vas respondre, com sempre, amb aquella serenitat: «Res no resta». Si és cert que marxen primer els millors, aquí ens han pres la més gran, la més generosa. Amiga, companya estimada, no trobo consol.

CARME BESTUÉ

UAB

He tingut la sort de conèixer l'Olga Torres durant molts anys, des de l'època de la carrera, quan ella anava un any per davant meu. També vam coincidir a una de les primeres

feines que vam tenir totes dues en acabar la carrera, traduint el programari i la documentació d'ajuda de l'empresa SAP. Nosaltres féiem el torn de tarda i hi havia sempre molt bon ambient. L'Olga ens portava crispetes els divendres per berenar i ho passàvem molt bé. D'aquella època també recordo que un dia un colom que es va trencar l'ala va aparèixer al seu terrat, a un pis que compartia amb unes companyes. Van tenir cura del colom fins que va poder marxar. L'Olga era així, generosa, sempre pendent de les altres persones (i animalons!) i ajudant en tot el que podia.

Després va marxar a treballar a Irlanda una temporada, a Ballinagh, i va venir a visitar-me a Dublín i a explicar-me les seves aventures per terres irlandeses.

Més endavant, quan vaig tornar d'Irlanda a Barcelona, vam anar un dia al zoo amb la canalla, perquè la Júlia, la seva filla, i la Maria, una de les meves filles, es porten només uns mesos. Ho vam passar molt bé i va ser bonic tornar a compartir experiències, aquest cop en família.

Quan vaig retornar a la UAB l'any 2009, ella coordinava el Màster de Tradumàtica i em va demanar d'impartir-hi classes de traducció de videojocs. A més, hem estat també companyes del Grau de Traducció i Interpretació i del Màster Europeu de Traducció Audiovisual i del Màster Universitari en Traducció Audiovisual. Ha estat sempre un plaer treballar amb ella, pel seu tarannà amable i les seves idees pioneres per millorar la docència, com la idea de fer classes a l'aire lliure després de la pandèmia.

Al juny de l'any 2022, l'Olga va esdevenir la degana de la Facultat de Traducció i Interpretació de la UAB i jo era part del seu equip. Primer, com a coordinadora del Màster Universitari en Traducció Audiovisual i després, des de febrer del 2024 com a vicedegana d'Estudis de Grau i de Postgrau i secretària acadèmica de la Facultat. Des de llavors vaig treballar amb l'Olga colze a colze i ha estat un autèntic plaer.

L'Olga ha estat una degana molt dedicada i molt propera a la gent, molt preocupada pel benestar de la comunitat de la Facultat i molt estimada per tothom, tant el personal acadèmic, com el de gestió i serveis i l'alumnat.

L'Olga era llum, energia positiva, alegria i generositat, i em considero molt afortunada d'haver pogut compartir tants anys, tantes experiències i tants somriures amb ella.

Sempre et recordaré, Olga.

CARME MANGIRON HEVIA

UAB

Recuerdo que Olga me dedicó el tiempo que necesitase para hablar de mis prácticas y de mi TFM con ella, temas que no solo me afectaban en lo académico, sino en lo personal, y me sentí escuchada y apoyada. Incluso "salió en mi defensa" en la defensa de mi TFM para decir que había logrado mi objetivo con este, cosa que recuerdo con cariño porque me hizo ver que le importaba. También recuerdo su iniciativa para felicitarnos la Navidad durante todo diciembre, asignándonos a cada uno un día para poner algo por el grupo, empezando por ella. Mi último recuerdo suyo es de cuando fuimos a la graduación del máster, donde nos preparó una merienda y un pequeño regalo. Se vertía toda ella en lo que hacía y en quienes la rodeaban. Descanse en paz.

CRISTINA MARTÍNEZ ALIRANGUES

UAB

La recordo amb molta energia. Vaig compartir alguns moments amb l'Olga fent seguiment de treballs de grau i màster. Recordo el seu entusiasme en guiar els estudiants en la cerca de pràctiques a empreses i en ajudar-los a assolir una posició professional més enllà de la facultat.

DÍDAC CUBEIRO RODRÍGUEZ

UAB

Olga, em sap greu no haver-te conegut millor. Només el poc temps que vas ser degana vam tenir ocasió d'interactuar, i tot i així vas creure en mi proposant-me per interpretar amb el cònsol. Moltes gràcies per tot i una abraçada allà on siguis!

ELENA HERNÁNDEZ

UAB

Amb l'Olga compartíem cognom, però sobretot, aquests últims anys vam compartir moltes activitats coreanes. Ens coneixíem per Tecnologies de la Traducció, però van ser aquestes obligacions "coreanes" les que ens van unir. Es va aproximar a cadascuna d'aquestes reunions molt conscient de la necessitat de networking com a degana, però amb la ment oberta per a gaudir-ne cada segon. Tal com era ella, entusiasta, treballadora, compromesa, divertida, oberta i càlida. Em va fer reviure i reveure tot el que ja coneixia. I la recordaré així, amb un got de soju de pinya a la mà, rient-nos d'una actuació de màgia d'un militar coreà, a sobre d'un vaixell formatiu atracat al Port de Barcelona, mentre parlàvem amb un representat del consolat i estudiants d'altres escoles. Et trobaré a faltar, Olga.

ESTHER TORRES

UAB

Olga, recuerdo cuando me ofreciste formar parte del equipo de decanato. Tu primera pregunta no fue sobre tareas ni responsabilidades, sino si me hacía ilusión. Decías que, con ilusión y ganas, todo lo demás llegaba solo. Y así eras tú: ponías ilusión en cada cosa que hacías y sabías contagiar esa alegría, esa energía positiva, a todos los que te rodeábamos. Esa luz tuya, esa manera tan tuya de llenar el trabajo de entusiasmo y humanidad, es una de las muchas cosas que verdaderamente te distinguían del resto de personas. Me

quedo con el recuerdo de tu alegría, con el cariño que sembraste y con la suerte inmensa de haberte conocido. Hasta siempre.

GEMA RUBIO CARBONERO

UAB

Estimada Olga,

Fa cinc mesos mal comptats que ens vas deixar, i no et pots ni imaginar com estàs de present a les nostres vides. Normalment parlem dels buits que deixen les persones que marxen, però jo només sento espais que tu continues omplint. Et trobo en petites coses del dia a dia, en comentaris que hauries fet, en aquella manera tan teva de mirar els problemes i convertir-los en alguna cosa més lleugera. Sovint em trobo pensant: “Què diria l’Olga d’això?”.

Trobo a faltar aquella combinació tan teva de positivitat i creativitat, i les teves idees brillants, inesperades i, de vegades, esbojarrades. Eres capaç de donar-nos un punt de vista que ningú més tenia, i això és el que més enyoro.

Aquesta nit he somniat que t'abraçava i que et podia dir adeu, i m'he despertat plorant com feia dies que no plorava. Saps? Tot i que ens vam veure i parlar sovint les darreres setmanes, cap de les dues va

gosar dir “adeu”, i ara penso que és millor així. Perquè per a mi, d'alguna manera, encara hi ets. I aquesta sensació, tan estranya i tan real alhora, m'ajuda a portar-ho una mica millor.

Tinc molts records teus, i en tots apareixes amb un somriure —aquest somriure tan teu que ajuda a fer més lleugers els passadissos de la FTI i tants altres llocs i moments que vas marcar.

Et trobo tant a faltar, Olga..., però també et porto amb mi cada dia.

T'envio una abraçada enorme.

HELENA CASAS TOST
UAB

No hemos sido amigas

Olga y yo nunca hemos sido amigas muy próximas. Sí que nos conocimos aún siendo doctorandas y alguna vez me invitó a su pisito en Sarrià que compartía con sus amigas traductoras.

Cocinaban ensaladas con calabacín y cosas por el estilo, ¡tan independizadas ellas!

No hemos sido amigas íntimas, de verdad, solo que me ayudó alguna vez pasándome trabajo de ruso y acabé traduciendo para la película de Sílvia Munt sobre Gala de Dalí. Me pagaron bien, fue un gusto y quedó bien en mi CV.

No fuimos amigas, pero ahora que recuerdo también compartió conmigo una multa de tráfico de noche, cuando salíamos del Maremagnum después de una cena y la llevaba a su casa en Sant Joan. Sé que tenía piscina comunitaria, pero era muy tarde y no pasé del aparcamiento.

Tampoco fui a las caminatas de la uni ni a otras excursiones con ella, bueno, coincidimos en una boda en Asturias donde me contó (entonces casi en secreto) que le propusieron el puesto de decana y ella aceptó; entonces estuvimos las dos saltando de emoción un rato.

Y algún taller de pizzas donde, ella decana y yo directora del departamento, descargamos nuestro estrés golpeando la pobre masa de pizza inocente. Ah, es verdad, cuando decidí presentarme, ella fue también una de las primeras en enterarse. Pero no porque fuéramos amigas. Bueno, hablamos a veces. Del trabajo, de los proyectos futuros y en marcha, de los niños, nuestros y casi nuestros, de sus intereses, de estudios, de si hacían algún trabajo interesante. Mi hijo estuvo en la defensa de tesis de su hijastro y no lo reconocieron; ¡ya dije que no fuimos amigas!

Quizás lo digo con cierta rabia. ¿Por qué no llegamos a ser más amigas?

INNA KOZLOVA MIKUROVA

UAB

Olga, muy pocas veces he conocido a una persona tan extraordinaria como tú.

Tu compañía ha sido una experiencia maravillosa.

Recuerdo el brillo de tus ojos y de tu sonrisa, como una niña capaz de transformar el mundo con su energía y ganas de vivir.

Nada parecía imposible. Tú lo facilitabas todo, con tu inteligencia fuera de lo común, siempre abierta hacia el otro, atenta a sus cualidades, intentando ayudar.

Dicen que los rasgos de un líder son la competencia y la calidez humana y sí, esto y mucho más es lo que he venido descubriendo con tu ejemplo.

He sentido que formo parte de tu equipo, es decir, de tu familia del campus. Una familia arropada por tu bondad.

Brillantez, generosidad, respeto, cercanía, sororidad, optimismo, levedad, sensatez... Has sido el alma de un pequeño mundo mejor.

Te lo agradezco todo y te echo muchísimo de menos.

IOANA ALEXANDRESCU

UAB

Recordo l'entusiasme amb què proposava les idees.

JAUME SOLÀ PUJOLS

UAB

Estimada Olga:

Et recordaré sempre com una persona lluminosa, càlida, que t'interessaves per la gent. Et trobarem molt a faltar. Vola alt, estimada!

JOAQUÍN FERNÁNDEZ-VALDÉS ROIG-GIRONELLA

UAB

Olga

Ya está en el aire girando mi moneda...

Jorge Drexler, Sea

La moneda que llances tan amunt, tan en l'aire
–gira que gira, i gira–, pampallugueja al sol,
s'emmiralla de lluna, reflecteix el paisatge rialler:
el peu de la muntanya, el camí costerut que hi
tresca de bona hora, el descans, la represa,
el pic que es va acostant, la bandera que oneja,
el somriure amb els altres, compartit,

i després el descens, la tornada calmosa,
el pedruscall que llisca, els ulls clavats als peus,
l'estona de silenci, el goig del cim que has fet,

i els vessants que s'irisen a la posta, i el
ventre de la vall, que es va enfosquint,

i acluca el vespre, i acotxa el somni,

i al final cau.

Jordi Mas, 10 de març de 2026

Per a l'Olga Torres Hostench, *in memoriam*

JORDI MAS LÓPEZ

UAB

El teu compromís, la teva manera de fer i de ser, han estat béns molts preuats. Moltes gràcies per tot.

JORDI PÀMIES

UAB

L'Olga i jo vam incorporar-nos a la facultat a la mateixa època, fa uns vint-i-cinc anys, durant els quals, sobretot els primers, vam compartir alguna assignatura de traducció de l'anglès. No hi va haver mai cap problema a l'hora de programar i organitzar el curs, perquè, senzillament, era una persona tan oberta i

amable, que era impossible no avenir-s'hi. Em vaig alegrar molt quan va ser nomenada degana de la nostra facultat, perquè sabia que amb el seu tarannà dialogant i la seva tenacitat, la facultat estava en molt bones mans. Quan trobaves l'Olga pels corredors, al menjadoret on dinàvem a hores intempestives o al vestíbul, sempre tenia un somriure, una paraula amable, una rialla a punt, i amb el seu optimisme, ens alegrava i animava. Així és com la recordaré sempre.

JOSEFINA CABALL GUERRERO

UAB

Resulta duro escribir estas líneas con todo tan reciente aún, pero no puedo dejar de hacerlo. Conocí a Olga, incluso antes de conocerla, pues en mi tesina (no existían los TFM ni similares) a principios de siglo mencionaba uno de sus primeros trabajos sobre gestión de proyectos, que es mi especialidad. Mi sorpresa fue grande cuando poco después fui contactado por Pilar Sánchez Gijón y por Olga misma para ofrecerme la impartición de unas clases en el máster de Tradumàtica, que sigo impartiendo hasta ahora. Durante estos más de veinticinco años tuve un contacto directísimo con Olga tanto in situ como a través del correo, ya que vivo y trabajo normalmente en Madrid. Mis desplazamientos a Barcelona para las clases presenciales eran una fiesta para mí, en la que Olga desplegaba todo su encanto y bonhomía personal, siempre atenta a cualquier problema, siempre con una palabra cariñosa y de ánimo, siempre con buena cara, siempre Olga en definitiva. En todo momento te hacía sentir como uno más del equipo a pesar de la distancia geográfica, y eso no es fácil.

Recuerdo perfectamente la primera vez que nos vimos y también, con mayor tristeza, la última en que coincidimos incluso compartiendo mesa: fue en Alicante en una reunión de directores de departamento en octubre del año pasado, y allí estaba tan animosa y adorable como siempre. Sin duda, ha dejado

un recuerdo imborrable en todos nosotros, y en particular en mi persona, pues todos aspiramos a que los demás nos consideren como todos la considerábamos, consideramos y consideraremos para siempre.

Olga, nunca olvidaré las tantas horas de conversación y apoyo durante la docencia del Máster de Tradumàtica a lo largo de los años. Tu bonhomía transcendía las aulas y siempre era un placer la conversación contigo y con esos paseos que tanto te gustaban, con ese espíritu aristotélico del peripatetismo. Tu alegría y compañía nos han dejado un hondo recuerdo en todos nosotros y siempre estarás ahí con tu espíritu de buena gente. ¡Hasta siempre, Olga!

Un abrazo sentido a toda la familia y amigos, desde la distancia.

Madrid, 15 de octubre de 2025.

JUAN JOSÉ AREVALILLO DOVAL

UAB

Records de l'Olga:

Amb l'Olga he compartit durant uns quants anys una assignatura optativa de 4t, Traducció Audiovisual i Localització. Durant aquests anys, sempre, durant la pausa de canvi d'assignatura, hi havia un somriure a la seva cara i tot eren bones paraules. En els últims anys de degana, anava una mica més atabalada, però no la vaig veure mai molt capficada. De fet, deia que fer classe era com una vàlvula d'escapament a les reunions que implicaven el càrrec i se la veia contenta.

Com a professora associada de la facultat que soc, amb una presència més esporàdica, ella sempre va ser una persona acollidora, i amb el seu bon caràcter i la seves ganes que tothom se sentís inclòs a la facultat, et feia sentir una més.

Recordo també, dels últims anys, les graduacions del Màster de Traducció Audiovisual, on ella deia unes paraules, sempre marcades per una empenta i optimisme, marca de la casa, i les estones que xerràvem fent el pica-pica de forma distesa, sobre la feina, la família, les estones de lleure, etc.

Quina pena, Olga, et trobarem molt a faltar.

JUDITH CORTÉS VILLAROYA

UAB

Olga,

Jo ja era a la secretaria acadèmica de l'EUTI quan tu vas començar la Llicenciatura. Hem passat molts bons moments: festes, dinars, disfresses i tots els actes a la Facultat.

Olga, ha estat un plaer i un honor treballar amb tu. Has estat una gran professora, degana, companya i amiga, una persona plena de positivisme i alegria, amb una empatia increïble.

Sempre estaràs en el meu pensament; la teva llum sempre brillarà.

La teva amiga i secretària del deganat de la FTI,

JULIA MATEOS AMADO

UAB

Estimada Olga,

Algunes persones tenen un no sé què difícil de descriure. És com si estiguessin tocadés de gràcia. Tu n'ets una d'elles. És una mena de barreja de bondat, empatia, entusiasme, coneixements... que fa que tothom t'estimi i et vulgui en el seu equip o a la seva feina.

Estic fora i no arribo a la teva cerimònia. T'imagino ara mateix caminant entre els núvols, tranquil·la, mirant cap avall, cuidant dels teus.

LAURA BERENGUER

UAB

Benvolgudíssima Olga,

Passen els dies i se'm fa difícil de deixar-te unes paraules escrites. Suposo que em nego que siguin les últimes. Només em venen al cap imatges teves a classe, amb les teves intervencions i les teves respostes.

Vas treballar per la Facultat, per fer-la més visible i millor, però sobretot per fer-la més humana. Crec que aquest és l'adjectiu que més t'escau.

No cal dir que et recordaré sempre, perquè no hauràs marxat mai del tot

LAURA SANTAMARIA GUINOT

UAB

Qué difícil escribirte porque no estás, Olga. Qué difícil para tantos, para tanta gente que te quiere porque era muy fácil quererte, de puro buena. Quererte y admirarte. Colega y compañera brillante, ingeniosa, talentosa, divertida, cariñosa y de nuevo, buena.

Me consuela del dolor de tu pérdida, la suerte de haberte conocido. Te tendré en mi corazón y en mis pensamientos mientras viva.

LUCÍA MOLINA MARTÍNEZ

UAB

Estimada Olga,

Avui és l'últim dia per escriure en aquest llibre de records, i ho faig a tall de carta de comiat, un comiat que encara em fa mal expressar en

veu alta, i per això m'he resistit fins ara a posar-lo en paraules, perquè les paraules tenen aquest poder de fer real allò que vius, i allò que estàs sentint en el present.

Encara se'm fa estrany entrar a la facultat i no veure't, no poder compartir amb tu els moments de complicitats personals i professionals, des dels projectes compartits tants anys enrere, fins als últims anys treballant plegades amb les companyes i companys de

deganat: les propostes i idees per a la facultat, que en un primer moment podien sonar absurdes, però que, en aplicar-les, tenien un sentit i feien d'aquest centre un lloc més càlid i humà; les rialles tan necessàries en situacions de gestió molt estressants; la paraula amable amb tothom; el reconeixement, les converses interminables als dinars, els viatges, i les idees i projectes futurs per millorar la vida a la feina, i la formació de la nostra comunitat FTI..

Avui, pensant en tu, estimada Olga, em quedo amb totes aquestes experiències i

moments viscuts i me'ls guardo com un tresor i, pel que fa al futur, vull pensar que serà possible mantenir el teu llegat, la teva mirada professional i humanística, tal com fan els Hopi, que conceben el

futur sense anomenar-lo, perquè encara no és real, és allò que encara no és ni ha estat, com ara l'esperança o les possibilitats.

Bon viatge i fins sempre, estimada amiga i companya, i sí, segur que ara ja estàs pensant que amb això de la llengua Hopi hem de fer "alguna cosa" a la facultat, que ja ens coneixem. T'estimo <3

LUPE ROMERO

UAB

Estimada Olga,

No m'imaginava gens que t'hauria d'escriure aquest missatge tan aviat. Encara em sembla sentir les teves rialles al nostre despatx, com quan érem veïnes.

Des que vas ser degana de la nostra facultat, vam treballar plegades en moltes ocasions, i et tinc molt d'agraïment pel suport i l'interès que sempre vas mostrar per la llengua i la cultura japonesa. Recordo especialment quan, per

primer cop com a degana, vas assistir a una recepció a casa del cònsol: em vas preguntar si tenia algun complement japonès per deixar-te i així poder-hi anar amb un toc japonès. Jo no en tenia cap, però aquell gest tan càlid i sensible reflectia perfectament la teva manera de ser.

Guardo molts records de tu, però n'hi ha un que em commou especialment: l'informe que vas preparar quan vaig ser triada candidata al Premi a l'Excel·lència Docent. Era un text tan càlid, personalitzat i original, que destacava la meva feina amb un afecte immens. Va ser el primer (i probablement l'únic) que va donar visibilitat a una persona com jo, sense mèrits destacables. El guardaré sempre com un tresor i em servirà d'estímul per continuar amb il·lusió la meva vida professional.

Només et vull donar les gràcies per tot el que has fet.

Te n'has anat massa aviat, Olga.

Una abraçada ben forta.

MAKIKO FUKUDA

UAB

Estimada Olga, mai no oblidarem la teua empenta ni el teu entusiasme tan encomanadissos. Com a professora, sempre animaves l'alumnat a capbussar-se en els reptes de les tecnologies de la traducció i a convertir-los en oportunitats per aprendre i créixer com a futurs professionals; com a degana, sempre vas obrir la porta a l'alumnat perquè participés en la vida de la facultat. Hem tingut molta sort d'haver-te conegut i d'haver après de tu que no hi ha res com un bon somriure i una mirada optimista per encarar qualsevol repte.

MARC MIRANDA

UAB

Querida Olga, se te extrañará mucho. Siempre afectuosa y atenta, iluminando todo con esa gran sonrisa.

Te echaremos de menos.

MARCELO AURELIO

UAB

Una muestra de sincero afecto en recuerdo de Olga, simpática, encantadora y buenísima persona.

La conocí cuando ella era muy joven como alumna y después como profesora de nuestro centro, siempre tuvo una actitud positiva y amable, bien dispuesta, no escuché de ella ninguna queja ni comentario poco oportuno.

Es una pérdida para todos los que la conocimos.

MARIANO SOLIVELLAS AZNAR

UAB

L'Olga era una companya amable, positiva, creativa, espontània. Era fàcil treballar amb ella en els projectes de recerca del grup Tradumàtica, en la creació del MUTTT i en l'organització del seu funcionament: horaris, avaluacions, resposta als problemes que anaven sorgint... Escrivint informes i articles. En tot això que he escrit fins aquí segur que coincideixo amb les companyes i els companys que van treballar estretament amb l'Olga. Però jo conservo dos regals de l'Olga, un que podríem dir immaterial i un de ben material.

Començaré pel primer. Devia ser la tardor del 2018 que l'Olga va enviar un missatge a la llista de professorat on deia més o menys que estava pensant d'inscriure's a la NordiCEC perquè li semblava que feia

poc exercici, i hi posava un enllaç. Jo no tenia ni la més mínima idea de què era la NordiCEC, em va picar la curiositat i vaig obrir l'enllaç. Va resultar que és una sortida de marxa nòrdica que organitza cada any el Centre Excursionista de Catalunya per Collserola. Visc a Barcelona, al barri d'Horta, anava a caminar sovint per Collserola, però mai no havia sentit parlar de la marxa nòrdica. Aquell dia vaig aprendre que consisteix a caminar amb uns bastons especials. Amb tota aquesta informació em va semblar que allò de la marxa nòrdica em podia agradar. Vaig parlar amb l'Olga, ens vam animar mútuament i ens vam apuntar a la sortida. La caminada va anar molt bé, però l'Olga no va acabar

de quedar convençuda. En canvi jo vaig quedar entusiasmada. Allà mateix em vaig fer sòcia del CEC i vaig comprar els bastons (per a aquella sortida els havia llogat). Des d'aleshores, i gràcies a l'Olga, formo part del grup de Marxa Nòrdica/Aquàtica del Centre Excursionista de Catalunya.

El regal material és el canelobre que veieu a la foto. L'estiu del 2016 l'Olga, el Miquel Àngel i la Júlia van fer una volta per Irlanda i van venir un parell de dies a la nostra casa de la costa nord-oest, al comtat de Sligo. És un lloc molt especial i acostumem a tenir moltes visites. Les visites acostumen a portar algun regal. Normalment són coses de poc volum, que els caben a la maleta. L'Olga, en canvi, ens portava un canelobre. He de dir que per envergadura i per estil era una mica difícil de col·locar a la casa. De moment va quedar per allà al mig. Vam fer el que fem sempre amb les visites: anar a veure els llocs més interessants dels voltants, entrant i sortint de casa. El canelobre seguia per allà al mig... Recordo com si fos ara que quan ja marxaven l'Olga em va dir: «Crec que he trobat un lloc per al canelobre. L'he posat al bany. A veure què et sembla». I van marxar. El canelobre de l'Olga segueix on ella el va deixar.

Setembre de 2025

MARISA PRESAS CORBELLA

UAB

Estimada Olga,

Sempre m'ha sorprès el fet que, quan algú ens deixa, és estrany que l'endemà pugui arribar puntual, indiferent, que el món continuï girant, que no s'aturin les hores o el ritme dels carrers, la vida en general. El 5 de juliol de 2025 va ser diferent, el temps va quedar suspès en un silenci llarg, i els llocs comuns i els espais compartits a la FTI van llevar-se estranys, fent molt present la teva absència.

Mig any després, el temps continua avançant lent i l'espai no ha recuperat la fesomia prèvia, en què vas ser molt present. La teva empremta és fonda, no només pel que has fet, sinó també pel que,

sense proposar-t'ho, ens has llegat amb la teva manera de ser i d'encarar els reptes.

Mai oblidaré:

La teva creativitat desbordant, que ens demostra que la raó té més sentit amb una dosi d'imaginació.

La teva exploració dels marges, apartats de la línia única i canònica de pensament, que va enriquir moltes converses.

El teu somriure afable i la teva mirada positiva.

El teu sentit de comunitat i el teu compromís des de la senzillesa.

Estimada Olga, t'enyoro, i em sento afortunada per cada instant compartit.

Una forta abraçada.

MARTA ARUMÍ RIBAS

UAB

Vaig conèixer l'Olga cap al 2010 en el marc d'un grup d'Innovació Docent que acollia persones interessades en utilitzar l'eina Mahara. Allà es van creuar els nostres camins per primer cop, però les trobades eren massa escasses i en un entorn molt dirigit. Tot i que sí que es va despertar una simpatia mútua, aquesta no va traspasar aquell context de treball. El Mahara fa que tinguem una acta de congrés signada conjuntament i un reconeixement compartit en una publicació, que ara prenen un sentit i una rellevància que mai havien tingut fins al moment.

A partir del 2016, els nostres camins es van separar per tornar a coincidir uns anys més tard com a deganes, compartint administració de centre, serveis, moltes reunions i molts interessos. Així va

esdevenir una companya i còmplice en les mil sorpreses que la gestió quotidiana depara, junt també amb la Margarita: les de la Plaça del Coneixement. Enyorem la caminada que no vam fer, Olga.

L'Olga és sempre inspiradora, amb la seva mirada única del món i de les tensions diàries, sempre positiva però crítica i insistent; amb la capacitat per crear narratives que enllaçaven fenòmens de naturalesa diversa; amb la seva creativitat i imaginació duent a la pràctica moments comunitaris lúdics i divertits. Experta en explicar idees a través d'històries, com si construís una faula o un conte adaptat a cada persona i situació. Experta en acollir, incloure, resoldre, acompanyar, fer sentir còmode i fer veure als altres el millor de tothom, sempre amb un somriure.

Tant de bo les seves històries apareguin sobtadament en les converses venidores.

Tant de bo el seu riure sincer i contagiós hagi encomanat els nostres.

Tant de bo la seva saviesa segueixi manifestant-se.

Tant de bo el sentit profund de les anècdotes que explicava guiï els nostres cors.

Tant de bo la seva franquesa i espontaneïtat perseveri en el nostre ésser i estar en el món.

MARTA BERTRAN TARRÉS

UAB

Estimada Olga,

Se'm fa molt difícil escriure això i ho faig amb una barreja de sentiments. Tristesa i molta enyorança, perquè et trobo molt a faltar —et trobem molt a faltar—, però alhora tendresa i gratitud, perquè pensant què dir-te, buscant fotos juntes, recordant moments, m'he adonat que tots els que t'hem tingut a prop hem estat molt afortunats.

Olga, jo et vaig tenir de professora! Devia ser l'any 2004 o 2005. Et recordo fent classe sempre amb un somriure als llavis, sempre amb il·lusió. Potser tocava traduir la cosa més avorrida del món, perquè devia ser alguna classe de traducció especialitzada, però tu ens ho explicaves amb l'entusiasme que sempre t'ha caracteritzat.

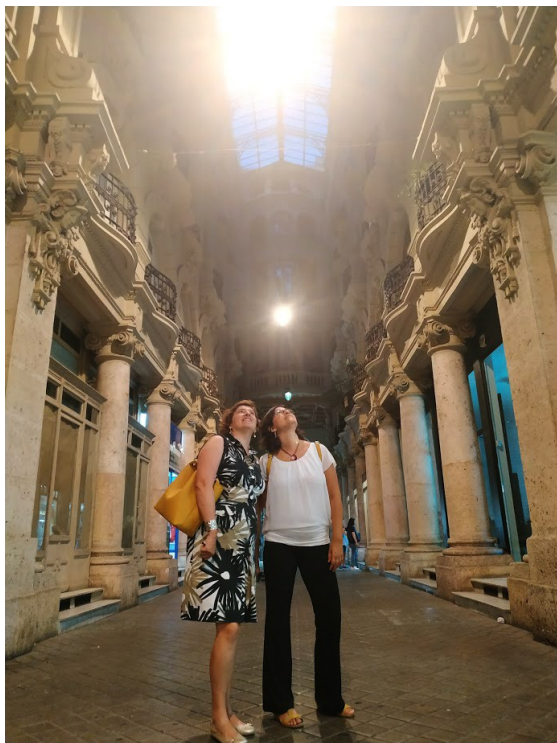
Als anys següents ens vam continuar trobant per la facultat, tot i que jo diria que quan més et vaig conèixer va ser quan vaig tornar a la UAB el 2018. Totes dues vam coincidir a l'equip de direcció del departament i, a sobre, ens vam engrescar a demanar projectes Erasmus plus i cadascuna en va aconseguir un. Estàvem contentíssimes! I amb la Marta Fuentes, que també n'havia guanyat un a educació, de seguida vam

estar d'acord que ens havíem d'ajudar. Ens van avisar que a la tardor de 2019 hi hauria la reunió informativa estatal a Albacete. Albacete?! Mare meva, on Déu havia perdut l'espardenya, no haurien pogut triar algun lloc més a prop? Però no ens ho vam rumiar gaire, s'hi havia d'anar. Vam agafar l'AVE cap a Madrid i suposo que ens vam passar tot el viatge xerrant dels projectes i mil coses més, potser parlant de política, perquè estava a punt de sortir la sentència del judici del procés i estàvem molt

neguitoses, i segur que explicant-nos coses de les nostres filles, que són la nostra sort i el bri d'esperança en aquest món. Vam arribar a Atocha i vam pujar a l'AVE següent que ens havia de portar a Albacete. Quan ja estàvem assegudes, van venir unes dones que tenien els mateixos seients que nosaltres. I nosaltres, que no, que no pot ser, mirin, que aquí ho posa ben clar... fins

que un revisor ens va fer adonar que ens havíem equivocat de tren! Càsum Viajes El Corte Inglés! Com podia ser que ens haguessin agafat un tren borreguero per anar cap a Albacete? Podríem haver-nos desesperat i enfadat molt, però érem tu, la Marta Fuentes i jo, i em

sembla que més aviat ens vam pixar de riure. No sé com ho vam fer, però vam aconseguir canviar els bitllets i vam poder agafar un altre tren i cap a Albacete falta gent. Ai, Olga, he trobat les fotos d'aquells dies, i quins bons records. Com que ens van dir que l'estratègia de comunicació era molt important, ens fèiem fotos per allà per guardar-les com a evidències gràfiques de tot i, realment, mirant aquestes fotos, se'ns veu molt felices. Quan va acabar la primera jornada, vam anar a passejar i ens vam fer una foto davant de la cosa més típica d'Albacete: un aparador de ganivets. Tot ens feia gràcia. Tant de bo haver pogut fer més viatges com aquest!

Al cap d'uns dies va sortir la sentència i recordo que en parlàvem, que compartíem molt la manera de veure-ho i viure-ho, estàvem indignades. El dia que hi va haver les marxés cap a Barcelona, vam muntar un grupet amb companys de la facultat. També venia la Montserrat, l'Adrià, el Jordi Mas i el Joaquim Sala Sanahuja. El Joaquim ens va explicar com eren els terrenys de la UAB abans que existís la universitat, i l'Adrià va tocar cançons amb la guitarra i tots vam cantar.

Ara que hi penso, des que vaig tornar a la UAB que sempre hem coincidit en equips de gestió, primer al departament i després al deganat. Com a companya i com a degana el que més recordo són les teves idees sempre tan originals, a vegades una mica boges —tu també ho admeties—, però sempre avançades als temps i fetes amb la

màxima il·lusió, i sempre, sempre, pensant en els altres (professorat, alumnat, PTGAS). Olga, que inspiradora que has estat! També m'agradava molt el teu sentit de l'humor, la teva capacitat per riure de seguida, perquè sí, fins i tot en moments complicats, l'humor era l'últim que es perdia.

Estimada Olga, jo et recordaré sempre així: riallera, positiva, creativa i amb un cor immens. I no em cansaré de dir-ho en veu alta cada cop que vegi coses boniques: «això a l'Olga li hauria agradat». Gràcies per haver sigut la persona tan increïble que has estat.

MIREIA VARGAS URPI

UAB

El temps de l'Olga Torres

L'Olga, que se'n va anar a cinquanta-quatre anys a causa d'un càncer fulminant, semblava que sempre tenia temps. Aquests darrers anys, ocupada com estava al capdavant del deganat, es permetia fer la xerradeta en algun passadís o en algun despatx amb qualsevol col·lega, o un cafè improvisat i distès, i allargar les sobretaulas al menjador amb converses animades de qualsevol tema: el rumb de la facultat, els alumnes, els avenços tecnològics, la política, les amistats, la família... Era un pou d'anècdotes sucoses, que introduïa amb molta gràcia i discreció per il·lustrar el que comentàvem. Mai no era la primera d'aixecar-se. Segurament no tenia temps per a res, però en tenia per a tothom.

Tant és així, que estava molt pendent del que els companys fèiem i, per poc que podia, s'hi abocava en el seu lleure.

Vaig tenir una mostra d'aquesta generositat extrema amb la biografia *La veritat literària de Teresa Pàmies* [Uc3.1]. Es va distribuir a les llibreries l'1 de setembre de 2023. Encara no havien passat quinze

dies, que ja l'havia llegida (cinc-centes pàgines) i me'n ressentava tota mena de detalls, impressionada per les vicissituds de la vida de l'escriptora. Al cap d'un parell de mesos, es va empassar la novel·la inèdita (censurada) *Una noia i un soldat* [Uc4.1], de Teresa Pàmies, i va tornar a compartir-ne impressions i preguntes. Més encara: amb el seu entusiasme encomanadís, va fer llegir aquests llibres a mitja família i, igualment, me n'explicava el que els suscitaven a l'un i a l'altre.

Comptat i debatut, potser no hi ha res que impressioni tant com la bondat, la bondat gratuïta. I el temps gratuït esmerçat en els altres.

De bondat i de temps, l'Olga Torres n'anava tan ben proveïda, que ens ha deixat una petja inesborrable. Ara, i per sort, el seu temps ja ens pertany.

MONTSERRAT BACARDÍ

UAB

Estimada Olga:

Em vaig quedar muda quan em van dir que estaves malalta, em vaig quedar muda quan vaig saber que ens havies deixat. No havíem parlat gaire tu i jo. I ara que el silenci s'imposa, no trobo paraules: apareix el record d'una veu sempre amable, de la teva calidesa. I el teu somriure franc i lluminós. Tan present que encara el veig.

NÚRIA D'ASPRER

UAB

Olga era risa, sonrisa, escucha, empatía, solidaridad, humildad, creatividad, amistad, amor, compañerismo, profesionalidad, tesón, responsabilidad, lucidez...

Y en todo esto era tan potente que seguimos sintiéndola como si estuviera aquí.

El despacho de la facultad que compartimos tantos años Olga, Carmen y yo ahora está muy silencioso, pero ahí nos pasamos muchas horas juntas, trabajando, charlando, riéndonos,

confesándonos, ayudándonos unas a las otras. Al grupo de WhatsApp de las tres le puse el nombre de Las Sweeties porque nos representaba. Durante unos años quedábamos para comer el día del cumpleaños de cada una... Aquello era terapéutico, llenaba el alma.

Olga, que era una trabajadora incansable y estaba rodeada de tecnología, nunca perdió el foco de que lo importante eran las personas, y les dedicaba tiempo. Vino a ver a mi hija cuando nació, se cogió días de sus vacaciones para venir a mi boda a Asturias, se

vino un domingo de tan solo hace un año para estar en la fiesta sorpresa de mi 50 cumpleaños... Era muy generosa con todo, con su tiempo, con su trabajo, con sus ideas, con su risa. No es de extrañar que todo el mundo la apreciara y que se la eche tanto de menos.

El mundo necesita más gente como Olga.

PATRICIA RODRÍGUEZ INÉS

UAB

Ens va quedar un concert pendent. Tants anys juntes i no sabíem que a les dues ens agradava el mateix grup noruec! No els puc sentir sense veure't somriure, i riure tot d'una, amb un esclat d'alegria. Ets d'aquelles persones que encomanen saviesa i fan créixer tothom al seu voltant. Des de l'amor, des de l'afecte, des de la simplicitat, el teu toc sempre humà es veu en tot allò que feies i en allò que encara fas.

El teu win-win i el meu lateral thinking, el tàndem perfecte! Encara avui busco aquest diàleg que tant de bé m'ha fet durant tants anys. I el continuaré buscant. Perquè ets un lloc que ja no puc visitar, el somriure que ja no puc

provocar. I amb tot, encara ets la meua conversa preferida, el meu diàleg constructiu, el punt de vista que no tinc i que tant m'aporta, el riure que m'acaba fent somriure.

La teua simplicitat gairebé perfecta m'acompanyarà per sempre.

Et recordo, i et recordaré.

What is there to know?

All this is what it is.

You and me alone

sheer simplicity.

Terrassa, 31 de gener de 2026

PILAR SÁNCHEZ GIJÓN

UAB

L'Olga sempre va ser una dona positiva, plena d'energia; generosa amb els companys i amb una creativitat inesgotable.

La recordaré pel seu sentit de l'humor, que no deixava mai de banda, ni en les reunions ni en les gestions més feixugues.

I l'admiraré sempre pel seu innegable compromís i responsabilitat envers el seu càrrec: aquest darrer mes de juny, quan vam dur a terme les últimes PAP, l'Olga va venir a primera hora a la Facultat per comprovar que tot anés sobre rodes, malgrat que aquell dia tenia un casament, tal com demostrava la roba que duia.

Gràcies per tot, et trobaré a faltar.

SARAH WEST

UAB

Trabajar contigo fue una verdadera felicidad para mí.

Nunca olvidaré los días que pasamos juntos. Muchas gracias por todo. Que descansen en paz. ¡Hasta que volvamos a encontrarnos!

Olga-san, arigatō gozaimashita.

TOMOKO UMEMOTO

UAB

L'Olga Torres? El món seria un lloc molt millor si hi hagués més persones com ella... Alegria pura, un somriure, una gran afabilitat, generositat sobretot. Només puc dir que deixa un record punyent i una recança profunda per la seva precoç absència.

VALÈRIA GAILLARD FRANCESCH

UAB

Encara estic en xoc. L'Olga era una persona bona, afable, empàtica, simpàtica i una sèrie molt llarga d'adjectius positius. Jo no tinc gaires contactes a la universitat i soc una professora associada gens important, però l'Olga sempre em va obrir les portes del seu despatx amb un somriure, em va escoltar i em va fer sentir tan important com qualsevol altra persona. Va voler comptar amb mi per a una comissió i va voler saber la meva opinió en diversos temes. Per a mi era un exemple de com havia de ser una degana.

A través d'un servei que tenim a la universitat per felicitar, queixar-nos o fer suggeriments, vaig escriure el següent (pensant que era anònim i que arribaria a l'Olga però que no sabia que ho havia escrit jo): "Voldria felicitar la degana de Traducció perquè crec que és una persona que ens inspira a ser millors persones, a escoltar, a comprendre, a llegir, a admirar els companys. Em sembla que és la millor degana que la Facultat podria tenir".

Et trobo molt a faltar, Olga. Em quedo amb tot el que admirava de tu, perquè em serveixi de far en l'obscuritat. Descansa en pau, estimada.

VANESSA PALOMO BERJAGA

UAB

L'Olga professoressa

Thank you for everything, Olga.

A STUDENT

UAB/Alumne

Hola, Olga! Siguis on siguis, espero que estiguis molt bé. M'alegro molt per haver-te tingut de professora tant al grau de Traducció i Interpretació com al màster de Traumàtica, així com de membre del tribunal del meu TFM. De fet, va ser gràcies a les classes de localització del grau que vaig

començar a estudiar la idea de fer aquest màster –i no me'n penedeix gens–. A nivell acadèmic, les teves classes m'han acabat portant al que faig ara – control de qualitat textual–, i les teves

lliçons m'han canviat la perspectiva de cercar feina. D'altra banda, a nivell personal, durant la teva classe a l'aire lliure, tot i ser poc ortodoxa, vaig riure moltíssim i vaig connectar tant amb el material com amb els companys. Gràcies per la teva alegria i la teva il·lusió per la traducció i ensenyar tot el que saps!! T'envio una abraçada fortíssima i desitjo que la terra t'hagi estat lleu.

ANNA GALLINAT RIOS

UAB/Alumna

Sempre recordaré com l'Olga em va fer sentir tan proper a la FTI des del primer moment en què, en una Comunitària, va venir a buscar pastéis de nata a la paradeta de l'Instituto Camões dient: "La degana té gana". Des d'aleshores, sempre ens trobàvem als esdeveniments que organitzàvem amb la FTI, es recordava del meu nom, del que estudiava i on vivia, perquè l'Olga s'interessava i s'estimava tant l'alumnat, que jo, que era de la Facultat de Lletres, vaig sentir com si formés part de dues facultats alhora.

BERNAT GUÀRDIA RAMON

UAB/Alumne

Olga Torres Hostench fue mi tutora de TFM y, gracias a ella, pude participar en un concurso de la Unión Europea, que me dio gran credibilidad y reconocimiento como traductora e investigadora. Siempre me ha apoyado y creído en mí, desde el primer momento. Allí donde iba, transmitía su positividad y pasión por la docencia. Era un rayo de luz en la universidad, dejó huella en todos sus estudiantes (¡yo incluida!). Recuerdo con especial cariño lo mucho que valoró mi investigación y presentación final, gracias a la cual también encontré trabajo. Me insistía en que tenía que meterme en la docencia o crearme un canal de YouTube, ¡que ella sería la primera en seguirme! Olga me sorprendía por sus esfuerzos en ayudarnos a brillar y encontrar un futuro mejor, siempre quería lo mejor para sus estudiantes y nos ayudaba en lo que podía. La echamos de menos.

CLARA ALDECOA BLÁZQUEZ

UAB/Alumna

L'Olga, més enllà de ser una excel·lent professional, va ser una persona propera, afectuosa i atenta amb l'alumnat de la seva facultat. Vetllant sempre per la participació estudiantil, una bona convivència dins i fora de l'aula, l'Olga ha estat un referent dins de la nostra facultat. Des de l'alumnat, i en especial des del Consell d'Estudiants de la FTI, lamentem la seva pèrdua i la recordarem igual de somrient que quan la vam conèixer.

CONSELL D'ESTUDIANTS FTI

UAB/Alumnes

Estimada Olga,

Soc la Gea.

Agraïda d'haver-te conegut i per tot el que em vas arribar a ensenyar.

Has deixat una gran empremta a tots els que hem après amb tu.

Una abraçada!

GEA PALAU

UAB/Alumna

L'Olga va ser molt important per a mi, tant com a persona i professora.

Recordo que durant el curs 23-24 em va tutoritzar el TFG, després d'haver-li presentat un projecte propi de l'àmbit de la Tradumàtica.

Durant aquell curs vaig aprendre molt amb ella, tot i que no la vaig tenir de professora en cap assignatura. La calidesa i l'energia que desprenia feien que et sentissis molt còmode amb la seva presència.

A més, des que la vaig conèixer, sempre va ser una persona molt activa, amb moltes inquietuds i amb molts projectes.

A nivell personal, em va ajudar força de manera indirecta, perquè vam coincidir en un moment en què estava una mica cremat del grau i ella, amb convicció, em va saber motivar per acabar amb ganes l'últim curs i donar l'última empena.

A part d'això, en un parell de reunions, vaig haver de defensar un projecte per als estudiants de la facultat i em va comunicar que li faria il·lusió que fos el portaveu d'aquell projecte. Després de la segona reunió, em va felicitar i em va donar ànims per continuar endavant, preguntant-me quins plans de futur tenia, què m'agradaria fer, etc.

Per acabar, quan es va celebrar la cerimònia de graduació, el novembre del 2024, va ser ella la responsable d'entregar-me el diploma de graduat. Va ser un moment realment especial.

Moltes gràcies per tot, Olga.

Per la teva forma de ser, la teva vitalitat, la teva energia i per haver estat sempre disponible quan t'he necessitat. De tot cor et puc dir que has sigut un pilar fonamental en la meua etapa universitària i m'has ajudat a formar-me com a persona i a desenvolupar el meu potencial humà i professional.

Sempre et portaré al cor.

I, una vegada més, moltes gràcies per tot, Olga.

Amb molt d'afecte i una forta abraçada,

GERARD POLINARIO MAHAMUD

UAB/Alumne

El curs passat va ser el primer any que vaig tenir el plaer de conèixer-la en ser becària de dinamització a la nostra facultat. Gràcies a la seva simpatia, el seu somriure i les ganes de millorar la facultat, vam poder tirar endavant projectes com "La Setmana Cultural", amb una confiança cega sobre les nostres capacitats per manejar les circumstàncies. Ha estat i serà sempre un exemple a seguir, una persona que sap escoltar i donar tot el que calgui per al benestar dels altres.

Et trobem a faltar, Olga. Has estat el motor fonamental per a l'alumnat i per als treballadors que compartíem espai i temps amb tu.

LLUNA BUADES GUTIÉRREZ

UAB/Alumna

De vegades la vida fa que ens trobem al nostre camí persones excepcionals, i aquest va ser el meu cas. Olga em va donar l'oportunitat de complir el meu somni de poder estudiar a la universitat. Va ser una degana magnífica, i millor persona, sempre disposada a parlar amb els alumnes i a escoltar els nostres problemes i suggeriments, i sempre amb un somriure. El seu record sempre ens acompanyarà. Una abraçada per a tots els seus familiars i amics.

MANEL BARRIOS CHAMORRO

UAB/Alumne

Siempre tendré muy buenos recuerdos de Olga como persona y profesora. Siempre llena de positivismo y alegría, con ganas de ayudarnos a todos con lo que pudiera. Fui alumna de la décima edición del máster de Tradumàtica y siempre que podía respondía a

la invitación para asistir a la celebración de fin de curso de nuevas ediciones.

A pesar de que estos últimos años no mantuve mucho el contacto con Olga, siempre estará en mi corazón y mis recuerdos de aquellos maravillosos años. Espero que, esté donde esté, siga contagiando alegría y positivismo.

Un abrazo enorme.

MARÍA RAMOS MERINO

UAB/Alumna

Olga me ayudó en un momento muy feo de mi vida y me dio un abrazo que siempre llevaré en mi corazón.

NATALY DELGADILLO

UAB/Alumna

L'Olga va estar al Saló de l'Ensenyament amb mi a la paradeta de Traducció i Interpretació el 2023 en un voluntariat en què vaig participar. Mai l'havia coneguda ni vista en persona fins en aquell moment. Des del primer moment que em va saludar, em va semblar una persona molt brillant i amable. Em va animar amb la jornada i també ens va ajudar molt quan no sabíem gestionar algunes coses. La recordaré amb un somriure dibuixat a la seva cara sempre.

RUT CORTIELLA

UAB/Alumna

L'Olga va ser professora meva del MTAV i va ser tota una inspiració per a mi i peça clau en el meu desenvolupament professional. Li estaré sempre agraïda i us envio tot l'escalf. Que en pau descansi.

SCHEHEREZADE SURIÀ

UAB/Alumna

Querida Olga:

Sé que nunca vas a poder leer esta carta, pero estoy seguro de que en el cielo estás descansando en paz y recordando a cada alumno que enseñaste en UAB, los amigos y la familia que tenías. Para mí fuiste una profesora con mucha paciencia, una mentalidad abierta, un buen corazón, sobre todo, fuiste una gran persona.

Me acuerdo claramente de que en nuestro grupo formado por alumnos chinos, como no teníamos un nivel de castellano muy avanzado, siempre intentabas hablar de una manera más sencilla y un poco más lenta para que entendiéramos. Decías: “Me podéis interrumpir en cualquier momento y preguntar cualquier cosa relacionada con la clase”. Tú no hablabas chino, pero para tener una relación más cercana con los estudiantes de Asia Oriental, empezaste a decir “Nihao, Xiexie” y recordar nuestros nombres originales, puesto que no todos los profesores de la facultad querían hacer eso. Cuando

ya estaba graduado en UAB y tenía duda si la administración de la facultad había recibido mi correo, te pedí la ayuda para hablar con ellos, me dijiste que sí y eso no era tu trabajo. A menudo te veía una sonrisa, me animabas a aprender más catalán, además siempre me decías: “Nunca se sabe, aprovecha tu juventud”. En fin, en mi vida muy pocas veces definiría a alguien como “gran profesor” o “gran amigo”, etc. En cambio, ¡para mí lo fuiste con mayúsculas!

¡Hasta siempre!

Tu antiguo alumno.

YICHEN
UAB/ Alumna

Connexions fora de la UAB

Querida Olga:

Se me ha hecho muy difícil tu partida tan repentina y te he pensado mucho en todos estos meses en que tu ausencia se me hacía inexplicable. Me ha costado aceptar que no te volvería a ver por la universidad. Pareciera que cuando alguien se va todos decimos que la persona que se va era excepcional, pero en este caso es tan, pero tan cierto. Siempre has formado parte de este grupo de personas que entra en la vida de los otros para dar algo bueno, para dar buen rollo.

El primer recuerdo que tengo de ti es el de tu sonrisa, tu amabilidad que reflejaban un optimismo inigualable, al menos para el que te observaba parecía que siempre disfrutabas de lo que hacías. Aunque no éramos íntimas amigas, nos hemos visto mucho y durante muchos años, desde que colaborabas en Logoscript como traductora, y yo trabajaba allí, hasta en la UAB ya como colegas en el mundo académico, y siempre te veía alegre e interesada por lo que hacías, pero también por lo que yo hacía o por los proyectos en los que trabajaba. Siempre te alegrabas de los logros de los demás, te alegrabas de verdad y con entusiasmo, algo no siempre frecuente en el mundo académico.

Comentaba con Pilar que yo me decidí a hacer el doctorado porque tú me llamaste para dar una clase en el master de Tradumática, y ahí pensé que quizás quería aprender más y me matriculé en el doctorado, algo que comenté contigo y que tú, por supuesto, pensaste que era estupendo. También formaste parte del panel de mi defensa. Nunca me olvidaré que escribiste un extenso texto elogiando mi tesis y lo que representaba ese trabajo en los estudios de traducción, lo que demostraba que te habías leído ese tocho detenidamente. Tanto que hasta mi madre me comentó que qué trabajo más exhaustivo habías hecho, ella que realmente no tenía ni idea de lo que iba mi tesis, pero que estaba fascinada con que yo tuviera un doctorado.

Recuerdo también la última vez que te vi cuando fui a la Autónoma, cuando yo ya vivía en Groninga y tú eras la nueva decana. Me dijiste que estabas feliz con tu nuevo trabajo, y se te notaba en la cara (claro que era difícil no verte sonriendo). No sé si me lo dijiste o yo llegué a la conclusión de que habías encontrado tu lugar, y pensé que una decana como tú era un lujo para la facultad.

Lo último que compartimos por mensaje telefónico fue en junio de este año cuando yo te escribí para ver cómo estabas porque me había enterado de tu enfermedad. Cuando releo el mensaje en el que me dices que qué vueltas y sorpresas daba la vida, pero que estabas bien y te estabas adaptando a la nueva vida, vuelvo a ver esa misma sonrisa y ese optimismo a pesar de lo duro de las circunstancias.

Olga, et trobaré molt i molt a faltar, però sempre estaràs amb mi, perquè la gent com tu sempre deixa una empremta en els altres.

ANA GUERBEROF ARENAS

UAB/Connexions fora de la UAB

Olga, an acrobatic acrostic is the least I can do to remember your amazing creativity!

Long memories of you include our first meeting in Alcalá de Henares and my surprise at how quickly you knew where we could go and how...

Gatherings and meetings got us back together, until we became a Multi-train, and that again was your brilliant idea!

Ask me who has brought so much delight into my life and I can only answer Olga!

Oh Olga, I do not think we can inhabit this world without fond memories of you, and I won't live without those.

Like all the fun we had in Autrans (Vercors) working and joking and making things up...

Good times, memorable times, and what we were doing in that project of yours is here to stay.

All together, we've become Multitrainers willing to spread the word, your word!

**Looking back I can only see joy,
delight and...**

Energy aplenty!

**Gone are the days but not the
memories.**

Endless thoughts and stories of you.

Nothing will ever be forgotten.

Dancing with your ideas.

Surfing on your sea of words...

Now that you're gone.

Even if you're gone.

Views and ideas remain.

Especially yours!

Relentlessly.

Don't go.

Ideas and hope spring...

Eternal.

CAROLINE ROSSI

UAB/Connexions fora de la UAB

Quisiera recordar a Olga Torres Hostench como la profesora excepcional y la colega generosa que siempre fue. Su pasión por la traducción, y por transmitirla con rigor y entusiasmo, dejaba una huella profunda en cada conversación y en cada proyecto del que hemos podido hablar.

Olga tenía muchas virtudes; la recuerdo como una persona que escuchaba con atención y que confiaba en las capacidades de quienes la rodeaban. Su compromiso con la docencia y con la calidad académica era tan firme como su calidez humana.

La echaremos profundamente de menos, pero su legado seguirá vivo en sus estudiantes, en sus colegas y en todas las personas que tuvimos la fortuna de conocerla en el mundo académico. Que este recuerdo sea también un gesto de gratitud por su dedicación, por su inteligencia y por su humanidad generosa.

Con mucho cariño y respeto.

CHELO VARGAS SIERRA

UAB/Connexions fora de la UAB

Benvolguda Olga, qui ha tingut la sort de viure i riure amb tu, sap que el teu somriure és inoblidable i la teua companyia, un immens plaer. Te trobe a faltar, amiga, companya...

GEMA RAMÍREZ SÁNCHEZ

Olga es, sin lugar a dudas, la persona más amable y humilde que he conocido en el mundo académico. Para mí siempre ha sido un ejemplo de cómo se puede ser una gran profesional y, al mismo tiempo, una excelente persona. Quienes hemos tenido la suerte de haber coincidido con ella, no la olvidaremos nunca. Un abrazo grande a sus familiares y amigos.

LUCÍA MORADO

UAB/Connexions fora de la UAB

Siempre recordaré su inmensa sonrisa en cada encuentro. Siempre, siempre, siempre ha estado al otro lado.

Un fuerte abrazo

MARÍA DEL MAR SÁNCHEZ RAMOS

UAB/Connexions fora de la UAB

Diuen que amb el temps podem oblidar allò que una persona ens ha dit, però que sempre recordarem com ens ha fet sentir.

Això em passa quan penso en l'Olga.

He oblidat de què eren els projectes en què vam treballar juntes a iDISC, cap als anys 90; se m'han desdibuixat els detalls d'un viatge de feina que vam fer juntes el 2014 i se'm barregen imatges de tots els anys que hem col·laborat amb ella en el màster de Tradumàtica.

En canvi, recordo vivament la bona energia que irradiava, la positivitat i l'optimisme que encomanava, i aquella habilitat per reconduir qualsevol situació embolicada.

I és que l'Olga sempre estava formant part de les solucions, sense mandra, procurant que tothom hi sortís guanyant. Era una mestra del win-win.

Estar i treballar amb ella aleshores em feia sentir bé. Pensar en ella ara, per sobre de la tristesa, encara em fa somriure.

Perquè sembla que encara em digui que tot és possible.

Gràcies, Olga.

NÚRIA RIERA I REIG

UAB/Connexions fora de la UAB

Vaig tenir l'Olga de professora quan vaig cursar una de les primeres edicions del màster de Tradumàtica, l'any 2005, i, dotze anys més tard, hi vaig col·laborar com a docent en una assignatura que compartíem.

En els darrers temps, havíem comentat els canvis que està patint el sector de la traducció. Ella –era la seva passió– sempre s'esforçava per estar al dia de les novetats i aplicar-les a l'aula. Deia que s'hi volia jubilar.

He de dir que he trobat poques persones al llarg de la meua vida personal i professional que destil·lin la il·lusió, l'optimisme i l'energia de l'Olga. La seva llum continuarà inspirant-nos i recordant-nos la importància de viure i ensenyar amb passió.

OLGA LÓPEZ GARCÍA

UAB/Connexions fora de la UAB

Estimada Simona Škrabec, estimada Inna Kozlova,

Sobtats i entristits per la notícia de la mort de la professora i degana Olga Torres, us fem arribar, en nom propi i en el del conjunt del Departament i de la Facultat de Traducció i Ciències del Llenguatge de la UPF, com a director i degana, el més sincer sentiment de condol.

La vinculació de la vostra amiga i companya amb moltes persones de la Universitat Pompeu Fabra fa que aquests moments tan dolorosos també els sentim com a nostres.

Una abraçada als col·legues, companys i estimats amics de l'Olga de la UAB, i a tota la seva família.

PATRICK ZABALBEASCOA

director

CARME BACH

degana

UAB/Connexions fora de la UAB

I knew Olga through work. We collaborated on a European project about multilingualism and neural machine translation which lasted 3 years (2019-2022). During that time, I met with Olga and the other members of the project committee in a few

different places in Europe. As I was the only one of two industry professionals and the youngest in the committee, I occasionally felt like a fish out of water and was in awe of all these great university lecturers and researchers in the field of translation studies and technology.

Olga was not just the head of the committee and the project, but also an extremely capable leader who truly made me feel part of the group and always made sure my opinion was heard. Through her professionalism and her expertise, but also her

kindness and her ability to keep the work fun and enjoyable, the project was a big success and I was so proud to be part of it. I remember our in-person meetings as joyful gatherings of friendly faces, filled with laughter, multilingual exchanges and, of course,

productive results. Most of all, I loved being reminded of how important the social aspect is in a work environment (something that, in this day and age of remote work, is easy to forget) - I will always

cherish moments such as the dinner at Caroline's home in Grenoble, our windy walk in Alicante and our happy paella lunch in Barcelona, where Olga always brought the smile on our faces with her stories and her jokes. Although I didn't see Olga any longer after the project was over, I would still get the occasional text and picture in our WhatsApp group chat, and a smile would instantly appear again on my face. I want to remember Olga just the way I've known her - an inspiring professional, an amazing woman, and above all, a kind-hearted friend.

RICCARDO SUPERBO

UAB/Connexions fora de la UAB

Queridísima Olga:

Tu partida ha sido tan inesperada que es difícil encontrar palabras para describir lo que una siente. Quedaron tantos encuentros pendientes, tantos libros por intercambiar... Recuerdo con mucho cariño el tiempo que pasamos juntas en Dublín, allá por el 2016: desayunos antes del trabajo, charlas en los pasillos, excursiones para descubrir la costa irlandesa, tu orgullo al hablar de tu familia... Todavía guardo la novela que acababas de terminar de leer y que, entre risas, me regalaste diciendo: "Es una de esas historias reales que no terminan con un final feliz". Me gustaría que tu historia sí lo tuviera. ¡Te echaremos de menos, querida compañera! Gracias por todo tu legado.

Un abrazo fuerte, Olga, allá donde estés.

SILVIA RODRÍGUEZ VÁZQUEZ

UAB/Connexions fora de la UAB

Vaig conèixer l'Olga als inicis de la meua carrera professional. Jo ja treballava en una empresa i ella va començar a col·laborar amb nosaltres. Al cap d'un temps ens va dir que volia anar a la universitat per formar nous traductors. La vam trobar a faltar, però mai vam perdre el contacte, i sempre vaig saber que es recordava de nosaltres i hi comptava. L'Olga va ser un pont constant entre la universitat i l'empresa, entre la formació i l'aplicació, entre les persones, amb aquella alegria i empenta tan característiques d'ella. El seu to de veu, la manera de parlar i de riure, encara les tinc molt presents, i sé que les guardaré sempre, perquè hi ha persones que deixen una empremta personal única.

XAVIER MAZA - (IDISC)

UAB/Connexions fora de la UAB

L'esfera personal

La familia

Soc el marit de l'Olga; ara viudo. Encara dins el període de dol, que no sé fins quan durarà, si és que mai s'acabarà, l'absència de la que va ser la meua companya de vida des de l'any 2001 es fa notar amb força. Una dona excepcional com ella, en tots els sentits, m'ha deixat a mi –i a tot el seu entorn, em consta– una empremta molt profunda. Intel·ligent, bondadosa, proactiva, empàtica, pràctica, amorosa, coherent, conciliadora...

És llarguíssima la llista d'adjectius relatius a les seves qualitats que se li podrien aplicar. Personalment, m'agrada dir que l'Olga era una dona que en tot s'hi posava del tot. Dia sí dia també jo

notava que tenia al costat una persona implicada al cent per cent en la vida. Una dona tot terreny, valenta. Com trobo a faltar la seva empenta! I tot l'amor que ens donava a la seva filla, la Júlia, i a mi. Per a fortuna nostra, les seves paraules, la seva calidesa, el seu ànim, la seva visió sempre positiva del món –no defallia mai–... segueixen ressonant, ens acompanyen, i això ens ajuda a tirar endavant. La notem present en la seva absència. I la continuem estimant.

MIQUEL ÀNGEL GIBERT ÁLVAREZ

Estimada germana, gràcies per ser-hi,
gràcies per estar amb mi encara.

Ets el meu seny, el meu sentit comú, el
meu valor.

T'estimo.

PATRICIA TORRES

Estimada Olga.

Encara recent la teva pèrdua, recordem entre tristesa i alegria tots els moments que hem compartit.

Com oblidar aquelles tardes
d'aniversari al carrer
Almogàvers?? Quines festes eh!!??

Aquelles tardes celebrant la vida
des de que l'Ona va arribar a les
nostres vides, després la Bruna, i
que ens unia a les dues famílies en
una de sola. Cançons,
retrobaments, regals, pastissos,
xerrades eternes i, fins i tot, algun
xou improvisat que sempre ens
feia marxar d'allí amb ganes del
següent.

Amb el record recent de l'últim
aniversari que ens va unir de nou, la majoria d'edat de l'Ona. I quin

aniversari!! Com el vam gaudir, com vam plorar i com vam riure. Plegats, de nou, per celebrar la vida.

No sabem quan serà el proper, es fan grans i nosaltres també, però ho farem plegats, com ho hem fet sempre, celebrant la vida i recordant-te. I encara que el destí va decidir per tu que ja no hi siguis, ens acompanyaràs en cada record, en cada conversa, en cada cançó i en cada retrobament.

Olga, que la teva llum no s'apagui mai.

Maite, Noemí, David, Aina, Txell, David, Arlet, Òscar, Ona i Bruna.

FAMÍLIA GARCIA FORTANETE

Estimada Olga, com trobarem a faltar el teu somriure, la teva conversa, els riures quan ens trobavem per festes. Ens has deixat un buit al cor, però també uns records plens de bons moments. A reveure, bonica.

JORDI I ÀGUEDA

Olga!!!! Com vas? Fa dies que veiem les teves fotos i pensem que has anat de campaments, o estàs liada amb la feina o amb un curs. Ara, quan quedem amb la família, ens recordem molt de tu i de la teva organització. No eres una pota de la taula, eres tres i la resta una. Un petó molt fort allà on siguis!!!

RAÛL JIMÉNEZ NAVARRETE

Les amigues i els estudis

Quin honor conèixer-te i compartir moments d'estudi, de feina i de lleure amb tu. Cada record teu m'arranca un somriure. Sempre et duré al cor.

ELISABET ESPELT

Companya traductora i amiga

Amb aquest breu escrit, l'APTIC vol recordar l'Olga Torres Hostench i deixar constància de la gran petjada que ha deixat en el món associatiu.

L'Olga va ser una de les dones que va impulsar la fundació de l'Associació de Traductors i Intèrprets de Catalunya, l'antiga ATIC, l'any 1994. Aquell any, l'Olga formava part de la primera promoció de la llicenciatura en Traducció i Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona, i se suposava que el nou títol acadèmic havia d'ajudar a dignificar la professió. El cert, però, és que encara s'arribava al món laboral sense gaires nocions de com funcionava el sector. Per això, l'Olga de seguida es va unir a un grup de traductores que, a la vegada que buscaven feina, compartien tot el que aprenien, tant pel que fa a aspectes pràctics com legals, per exercir la professió.

Durant més de deu anys va participar activament a l'ATIC. En va ser vocal, secretària, tesorera, vicepresidenta i presidenta les vegades que va fer falta, mentre l'associació passava de tenir tres o quatre sòcies fundadores a aplegar uns dos-cents membres. Podríem fer una estimació de les reunions, les assemblees, els cursos, les xerrades i les paradetes que va organitzar o en què va participar. Però, si ho

pregunteu a qui sigui que la coneguéis, us dirà que l'Olga va destacar sobretot per la solidaritat, la diplomàcia, l'amabilitat, la generositat i la capacitat de motivar. Amb el seu somriure característic, la seva actitud sempre positiva, va ser una llum inspiradora quan ens encallàvem en alguna qüestió, o quan calien idees noves per tirar endavant. Estem convençudes que el seu tarannà va ser un dels grans motors que va fer créixer l'associació.

A partir del 2001, l'Olga es va centrar més en la carrera acadèmica, que la va portar a ser professora i degana a la Facultat de Traducció i Interpretació de la UAB. Però la seva tesi doctoral continuava tenint presents les inquietuds que l'havien portada a engegar l'ATIC: tractava de la formació i la inserció laboral dels postgraduats en Traducció. L'any 2009, el món associatiu feia un altre pas endavant: es va constituir oficialment l'APTIC, que fusionava les dues associacions generalistes de traductors i intèrprets de Catalunya: d'una banda, l'ATIC, i de l'altra, Traductors i Intèrprets Associats pro-Col·legi (TRIAC).

Figures com la de l'Olga són clau en l'associacionisme. Va ajudar a mantenir unida la comunitat de professionals i estudiants, va bastir ponts entre l'acadèmia i els professionals en actiu, va implicar-se activament per fer de l'associació un mitjà que ens visibilitzés i enfortís. Sense persones com ella, que dediquen part del seu temps a teixir aquestes complicitats, no seríem aquí. I per això des de l'APTIC volem dedicar-li aquestes ratlles i reconèixer-li tota aquesta feina.

Gràcies, Olga.

Associació Professional de Traductors i Intèrprets de Catalunya
Barcelona, 25 de setembre de 2025

ADA ARBÓS BO

Companya de carrera i amiga

Estimada Olga,

Vàrem compartir uns anys de joventut mentre estudiàvem la carrera a l'EUTI, més tard l'FTI.

Més endavant, vam col·laborar puntualment, mentre jo treballava a MSS, per exemple, amb motiu de les jornades pont de Tradumàtica.

Seguíem en contacte per les xarxes.

La fatídica notícia em va sobtar i entristir molt. Però així és la vida.

Sempre has estat una persona alegre, riallera, carinyosa, amable, generosa, servicial, bondadosa, emprendedora, activa, carismàtica, lluminosa... Són tants els adjectius que em venen en pensar en tu!

En definitiva, una persona fantàstica i especial!

Et recordaré sempre i et trobaré a faltar, i miraré de fer-ho amb l'optimisme que sempre transmeties.

Moltíssimes gràcies, Olga.

ESTHER TEIRA CASTELLOTE

Companya de carrera

Estimada Olga,

Encara em costa creure que ja no ets aquí. Per a mi vas ser molt més que una amiga: vas ser una germana, una companya de vida, una d'aquelles persones que deixen una empremta profunda i inesborrable.

El teu gran somriure, la teva intel·ligència, el teu sentit de l'humor, el teu enginy i la teva manera tan teva de veure el món —tan alternativa, tan lliure— omplien cada espai. La teva energia inesgotable i contagiosa, el teu optimisme inquebrantable i la teva lleialtat sincera

van ser fars que van il·luminar el meu camí.

Compartir pis amb tu va ser un regal immens. Vam riure, vam plorar quan la vida feia mal, vam somiar, vam créixer.

No puc acceptar del tot que no tornaré a veure el teu somriure, ni a escoltar la teva veu

entusiasmada quan parlaves d'una idea nova, ni a sentir el teu suport incondicional quan jo compartia les meves. Gràcies per tant —per la teva amistat, per la teva alegria, per la teva llum.

Vull creure que hi ha alguna cosa més enllà, que la teva energia no s'ha apagat, que continues allà, il·luminant ànimes, inspirant altres amb la mateixa força i bellesa amb què vas tocar les nostres vides. Perquè seria injust que tanta llum quedés només als cors dels qui vam tenir la sort de conèixer-te i estimar-te.

Et porto amb mi, sempre.

MÒNICA SALGADO

Olga, estimada, les teves amigues eutianes et duem al cor, per sempre. Ens queda ben endins el teu somriure entremaliat i amorós que et pujava fins als ulls i les teves sàvies reflexions. Aquesta humanitat tan teva, discreta i suau, que feia que tothom al teu costat se sentís a gust. Has anat teixint xarxes al teu voltant, sempre liderant amb creativitat, generositat I lleugeresa, i ordre!!, on tots tenim un lloc. Amb aquesta combinació insòlita de fermesa i amabilitat, no se t'ha resistit mai ningú, diria, i això és gairebé un miracle!

Et recordarem sempre amb aquest punt rus –que ja et deu venir del nom–, guarnida amb estampats de flors i brodats, o quan tanquem els ulls pensant-te, sentirem aquest aroma natural de bosquet refrescat per la pluja.

Ara ja has volat ben amunt, bonica, fins a aquell lloc de pau que has maldat per portar a la terra. Ara, hi has entrat per la porta gran, al descans i l'amor infinits. Gràcies per tantes coses senzilles i immenses que ens has regalat, Olga, la nostra Olga.

Anna F., Anna C., Ester, Bea i Núria

NÚRIA BADIA ROURA

Companya de carrera i amiga

Jo no recordo el moment exacte en què vaig conèixer l'Olga, però sí que recordo que m'ha acompanyat des de l'inici en les diferents etapes de la meua vida des que vaig tornar d'estudiar de la Xina, fa gairebé 30 anys. Els primers records que tinc més o menys

nítids són a l'ATIC, cap allà l'any 1998, en el context d'aquella associació que ens va veure créixer a alguns com a professionals i a d'altres com a acadèmics, i que ens va donar l'oportunitat de formar una gran família diversa però afectivament molt unida. L'Olga va ser un dels membres més actius de l'associació aquella primera dècada i va tirar del carro sempre amb el seu entusiasme habitual, capaç d'engrescar tothom.

Recordo que l'Olga, només llicenciar-se, es guanyava molt bé la vida com a localitzadora de software, una branca de la traducció que sonava molt innovadora en aquell moment. En un moment en què la nostra feina es mesurava per paraules traduïdes, ella era bona, ràpida i eficient. Per això, tenia més feina de la que podia assumir. A més a més, havia començat el doctorat i estava fent la tesi sota la direcció d'un professor jubilat d'un altre departament. Aquesta activitat la combinava amb classes de traducció com a associada al nostre

departament. Per tot plegat, aquella tesi es va anar allargant i no acabava de fer el pas per posar-se a fer la carrera acadèmica. Recordo

que un dia vam tenir una conversa llarga i profunda al respecte, i vam acordar que jo m'afegiria com a codirectora per ajudar-la a donar-li l'embranchida final que necessitava per acabar-la. I així va ser.

L'Olga era una persona molt pràctica, organitzada, positiva i, sobretot, molt generosa. Sempre tenia una mirada diferent sobre tot plegat, que traspassava l'obvietat. Tenia aquella capacitat per donar la volta a les coses, que mai no deixava de sorprendre'm. Pensament transversal, en deia. Aquesta característica li atorgava una màgia especial, que la duia a fer propostes inesperades i sorprenents, sovint genials. Crec que ella mateixa n'era conscient, però era valenta i les deixava caure, sense importar-li la reacció de la gent, a veure què passava... Aquest era un dels aspectes que admirava d'ella.

A títol personal, també recordo que va ser de les poques persones fora de l'àmbit familiar, si no l'única, que va conèixer la meva família política de Síria. Quan li vaig preguntar si em volia acompanyar a veure la família, va

acceptar sense dubtar-ho. I no cal dir que va gaudir, vam gaudir, de l'experiència. I la família de Síria també en van gaudir, d'ella, perquè no només sabia adaptar-se a diferents entorns, sinó que, a més, era capaç d'aportar-hi coses que la feien valuosa i estimable allà on anés.

De l'Olga recordo també la franquesa del seu somriure i la calidesa de la seva mirada. Cada cop que entro a la facultat, sento dins meu la seva veu alegre donant-me la benvinguda amb els braços oberts: "Sara!". Encara no me'n faig a la idea, no...

SARA ROVIRA-ESTEVA

Amiga

Mi queridísima Olga, compañera de promoción, nos conocimos veinteañeras, en la época de EUTI, y aunque no fuimos íntimas, ¡siempre recordaré tu eterna sonrisa abierta, nuestros momentos en el bar, la alegría que irradiabas y lo buena gente que has sido! Luego te convertiste en una gran profesional; ¡no podía ser de otro modo! Pero yo te recuerdo así, como te conocí, joven, radiante, abierta y con ganas de comerte el mundo. Seguro que allí donde estés seguirás regalando alegría. Hasta siempre, Olga!!!!

VICTORIA SÁENZ MORA

Companya de carrera

Els amics al llarg de la vida

Vas ser un exemple de saber estar, de saber escoltar, d'humilitat i de saber gaudir la vida. Va ser la música la que ens va fer conèixer-nos, acompanyant els nostres homes en aquell musical participatiu... Que lluny queda i quants records més he acumulat des d'aleshores. Segueix aportant llum des d'allà dalt, que aquí a baix de vegades hi ha massa foscor.

ALBA GAYETE

Coral Espígol

Dia de pluja

Matí magnífic de pluja i esperança,
camí del cel, entre flors mentre queia
la pluja

Serà l'olor de la terra el que fa els
homes més bons?

O és que de veritat hi ha homes bons?

Un petit paradís com el que desitjo quan em mori

I no necessitar res més, pau, màgia i amistat

Després he tingut de marxar, però també en això he tingut sort

Sortia en el nostre barri, que en aquella hora és sempre ple de vida

He connectat amb les meves amigues

I jo anava i venia en el metro, on la humitat de la pluja trencaven la
lletjor i la monotonia

Ho he fet tot i he tornat a casa

Havia acabat un beneït dia

11 - maig - 2025

Avui, ara de nou la pluja, i per això he escollit aquest petit vers, que també et vaig enviar.

Jo creia, certament, que venceríem la terrible malaltia, que érem massa bons, massa llestos, i tu, Olga, massa jove, massa plena de vida perquè allò et segués

la vida. Però un dia darrere l'altre vam comprovar com dia a dia, setmana a setmana, empitjoraves, fins que un dia, així de ràpid tot i de bèstia, ens van dir que havies marxat .

No tinc final per acabar aquest escrit, així que ho deixo en obert i com el poema avui, dia de pluja i esperança

ANTONI MIRALLES I ARNO

CEC

L'Olga i el seu somriure, la seva saviesa i discreció, els moments compartits amb ella, el Miquel Àngel i la Júlia, a muntanya amb la colla del CEC. Les converses dels darrers mesos. Són bons records i alhora ens fan tenir enyorança.

Olga et trobem a faltar, però ens has deixat una empremta que ens acompanya.

Gràcies!

BERNADETTE HORTAL CORBELLA

CEC

En Record i enyorament de la seva decisió i el seu somriure, de les converses i reflexions compartides, de les caminades i els cims que vàrem fer juntes, de les idees que creixien com els seus rínxols rebels.

En record de la teva voluntat de viure el moment amb l'escalf de les persones estimades, vivint el teu present i pensant en els altres i el seu futur...

Ens vares agrupar, vas fer que ens apleguéssim per reviure moments, per recordar la importància de l'amistat.

Et trobem molt a faltar

FRANCESC, ELOI I JUDIT

CEC

Et trobo a faltar i et recordaré sempre.

LAURA GIL

CEC

OLGA = SAVIESA

LLUIS I MON

CEC

Sempre recordarem la teva dolça veu i les ganes de viure feliç amb la família que tant estimaves i els teus amics. Et trobem a faltar.

MIREIA CASADEMUNT ORSOLA I RAIMON ROMANÍ CORNET

CEC

“Vella xiruca, quantes hores passades
quanta alegria fas reviure al meu cor,
quantes cançons al teu bon pas foren cantades,
no en resta cap record...”

Quan cantàvem aquesta cançó, rèiem perquè la trobàvem antiquada...
Però és ben cert que la vella xiruca ens va donar molts moments
d'alegria, ens va fer cantar moltes cançons, ens va fer gaudir de
l'amistat i la natura, i ens va fer sentir intensament la vida.

Vam tenir la sort de compartir aquests moments tan importants de
les nostres vides amb l'Olga.

Però, al contrari del que diu la cançó de la xiruca, sí, sí que en queden
records. Retalls puntuals, parcials, i alguns de desenfocats, com les

fotos que fèiem aleshores. Records dels dissabtes a la tarda al cau, de les excursions per tants indrets, dels campaments d'estiu a la Vall de Pineta i a la Vall d'Aran. Del compromís amb l'agrupament Rudyard Kipling, fent de caps. I també de les coses que fèiem junts a fora del cau: les trobades de Taizé, la participació al grup de teatre del Casal Calassanç, les activitats amb el grup de l'Isidre i tantes altres quedades en les quals moltes vegades casa de l'Olga era el punt de trobada.

Van passar els anys i la vida ens va dur a cadascú pel seu camí. Alguns camins es van mantenir més a prop de l'Olga, d'altres no. Però tots guardem com un tresor haver pogut gaudir de la seva amistat, la seva bondat, la seva generositat i la seva il·lusió.

CARLES BELMONTE, ROSA GAVALDÀ TONI PONS, XAVI CALDUCH, SUSANNA LACALLE RAMON PRATS, PEP CASTELLS, MIREIA PLANELLS SÍLVIA RAMÍREZ, SANTI EGEA I MUN TSA PLANELLS IOLANDA VILLANUEVA.

AMICS DE L'AGRUPAMENT ESCOLTA RUDYARD KIPLING I DEL CASAL CALASSANÇ

Olga, bonica, hauríem volgut dir-te adeu amb una abraçada, però vam haver de respectar la vostra intimitat en les teves darreres hores i ens vam acomiadar de tu pel grup de WhatsApp que el Miquel Àngel va obrir a aquest efecte. Ha estat per a nosaltres un autèntic privilegi conèixer i compartir amistat amb una persona tan bona, amable, positiva i admirable en tots els sentits, com has estat tu. Ens quedem amb els bons moments que hem passat al

teu costat, com el dinar que vam compartir a casa de la Isabel el juny del 2019 o la visita que ens va fer a Berga el febrer del 2024 amb el pretext d'enregistrar la nostra particular versió d'"If I could read your mind", de Gordon Lightfoot. Et recordarem sempre amb tot l'afecte, i per sempre viuràs als nostres cors i a la nostra memòria. Gràcies per haver fet tan feliç el nostre amic Miquel Àngel i per haver portat al món la vostra adorable filla Júlia. T'estimem molt.

JORDI VIDAL, ISABEL CODINA I MAXIM VIDAL

Amics

Estimada Olga,

Em costa molt escriure aquestes paraules. Feia tan sols uns mesos que ens havia deixat el Xavi quan ens vas deixar tu. El dolor és molt gran, i la Cristina i jo entenem bé el que senten la Júlia i el Miquel Àngel. No hi ha consol possible, només els podem acompanyar en aquest procés d'acceptar la teva absència..

Al llarg d'aquests anys ens hem anat trobant amb tu i el Miquel Àngel en diferents ocasions, gairebé sempre celebrant alguna cosa, rient, explicant anècdotes de Teide i també compartint pensaments, opinions, coses que ens passaven... Sempre feies reflexions encertades i, sobretot, sempre somreies i transmeties alegria. En això el Xavi i tu us assemblàveu. Us trobem molt a faltar.

Descansa en pau, Olga. Et recordem amb molt d'afecte.

ANA PERIS MORENO

Amiga

Olga, et vam conèixer a través del Miquel Àngel. No recordem molt bé com va ser la primera vegada, però segurament degué ser en algun dinar amb els t'enigmaires. Des d'aleshores va anar creixent la nostra amistat i, malgrat la distància, anàvem quedant de tant en tant: ara una calçotada, ara una escapadeta de cap de setmana (delta de l'Ebre, Riudecanyes, Vilanova i la Geltrú, Lleida...), ara un dia d'estiu a Salou o a algun lloc on anàveu vosaltres a estiuejar...; el dia de la burricleta, a Vilafranca, també va ser molt bonic i divertit. Sempre hem compartit bons moments, d'aquells que se't queden gravats en la memòria i que quan els records ho fas amb un somriure. La veritat és que sempre que quedàvem ho passàvem genial i teníem converses interessants.

La teua veu s'ha apagat, però se'ns fa difícil d'oblidar: calmada i alegre. Et recordem com una bona persona, generosa, sempre amb un somriure i amb ganes de disfrutar de les persones que t'envoltaven. Ara ja no estàs i no podrem seguir disfrutant de la teua companyia, és una pena, però has de saber que has ocupat un lloc en el nostre cor i que sempre estaràs amb nosaltres, igual que estàs en el cor de cada persona que vas conèixer i, d'aquesta manera, entre tots, mantindrem encesa la teua flama. T'estimem molt, Olga.

ROGER, ASELA, MARTA I JUDIT

Amics

Textos manuscrits

Olga, muito querida, estómes e seguiremos sempre juntos.
Que sorte e que privilégio ter me cruzado nos teus comi-
nhos. Continuemos a conversar. Abujado por tudo. Abrejo
muito forte. Aggi Ahmed R. 07/07/25

Estimada Olga, siempre recordaremos tu preciosa sonrisa,
tu energía positiva y tus buenas palabras. A nuestro
lado en los buenos y malos momentos. Gracias por
ser tú, Mare DEP
Lopez ♥

Estimada Olga, et portorem sempre al nostre cor.
El teu somriure sempre ens acompanyarà. Silvia

Estimada Olga siempre fuiste amable y respetuosa
conmigo y siempre te llevaré en mi corazón
Alcega

Estimada Olga, moltes gràcies per fer de la facultat un lloc
millor. Et portarem dins el cor. A. Nadal

Mi querida Olga, muchísimas gracias por tu ayuda y el
acompañamiento durante los 11 años. Te quiero mucho y
siempre estás en mi corazón. 一直爱你, 往生极乐.

Hong
07/07/2025

Estimada Olga:

Ha sido un verdadero placer coincidir
contigo en este espacio-tiempo. Gracias
por compartir tu corazón con todas las personas
con quienes te cruzabas. Gracias por darle
sentido y propósito a lo que hacemos.

Gracias por tu generosidad, alegría, curiosidad
compañero y amor. Ruth Leon 7/7/25

Una abraçada molt feta, Olga.

pur de llenguatge
el vol s'irisa d'ales
albes en l'aire

Jordi Mas

Estimada Olga,

mai trobarei les paraules que facin justícia
a la llum que desprenies i seguiràs desprenent
sempre.

Bon viatge, estimada degana.

Antoni Pascual

Per sempre tindrais un espai al meu cor.
Montse

Estimada, Olga, et portaré sempre dins del cor.

Gràcies per la teva elegància, senyore, dolçor, per
cuidar-nos sempre tant i tenir una paraula omble
sempre per tots nosaltres.

Esteu segura que segures brillant allà a on estigueu.

Que tingueu un bon viatge! Sílvia B.

Et trobarem molt a faltar Olga, sempre atenta i
amb una paraula amable, un somriure i molta llum.

Facilitant les coses a tothom i fent d'aquest món
un lloc millor. Una forta abraçada pel meu familiar.

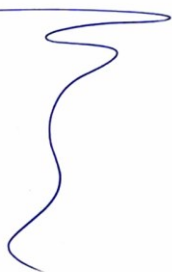
Jaume

Bonvolguda Olga,

Com pots veure, aquí tot segueix igual.

Les persones segueixen comportant-se com amics de companyia.

(la companyia depèn de qui els acompanya la noia...))

M'emporbo molt, records de tu. D'aquells que company
les persones bones saben donar: molts somriures;
una atenció en dir molt important per mi;
discursos: parles que m'animen molt en
aquest món (acadèmic) tant solitari: dur; molta
energia positiva. Ha sigut un privilegi
conèixer-te, tot: que per mi no poc temps.

A presto,

Roberto

Benvolguda Olga,

No hem compartit massa estones, però han estat suficients per deixar empremta, el comiat de ~~New~~ ABC, les reunions per decidir com redactar el nivell de llengua del professorat del meu departament i la teva facultat, les reunions amb el teu equip per presentar-te el programa de la candidatura de l'Hector al Doctorat, la teva alegria en saber que el meu fill és estudiant vostre, etc.

La vida és un cúmul de petits moments, algunes persones com tu fan que aquests petits moments siguin grans. Ets més jove que jo, no et tocava marxar i et trobarem a faltar, a tu al teu somriure. Gràcies per tots els petits grans moments que has fet possibles.

Fins aviat,

Dolor

Es difícil trobar a algú com tu, sense luxurens, sense egoisme, sense enveja, amb una naturalitat i una bellesa tan noca, que aportaves pau, serenar, alegria i confiança.

Et tenia amor per la vida, per les persones que t'envoltaven, amb aquesta cura tan noca del que és realment important. I poder sentir que ho diem per dir, però t'esgotava que no és així. La teva llum es queda, en totes aquelles persones que t'hecn conegut. Me n'alegro, que tot això, en certa manera, t'ho hegués pogut dir personalment i haver-te transmetre que eres llum. tota.

Por desgracia no ture la suerte de poder compartir
tiempo contigo, sin embargo, fuiste de mucha ayuda cuando te
la pedí. Siento mucho todo lo necesario para las mejores
personas son las primeras en dejar estos tipos de vacíos.

Ha sido un placer poder absorber parte de tu conocimiento
y, agradezco mucho que haya sido de ti

Espero que estés en un lugar mejor y, una parte de ti viva
siempre dentro de nosotros y tus seres queridos.

Amor

Fer llunes als arbres
amb fil vermell
nuats ocells, pintants; primav
al silenci vint de la Tarda.

gràcies, Olga, de tot cor
Lluís 11/VIII/25

Estimada Olga,

Et trobarem molt a faltar. He tingut la sort
de compartir tants anys i tantes experiències
amb tu. Ets llum, energia i alegria i
transmetes optimisme i felicitat.
Gràcies per tot i una forta abraçada a
la família. Carme Manginó

Benvolguda Olga,

No sè en ets ara, però vull creure que continues brillant, com sempre.

En aquests gairebé dos anys compartits, m'has ajudat en tot moment i he tingut el privilegi d'aprendre molt de tu. Ara, amb una mirada més serena, penso consciència de tot el que m'has aportat i això formarà part de mi per sempre. Des del primer moment, la teua qualitat humana m'ha fet apreciar-te de manera incondicional.

El teu record romandrà entre nosaltres i la teua energia ens acompanyarà i donarà força per continuar endavant.

Ambs tot el meu afecte,

Pàfiri ★
(F. Ferrer de Llano)

Estimada Olga,

gràcies a tu m'emporto dues llicències que guardaré sempre al meu cor. Per una banda, ser una persona nova en un lloc nou, pot deixar de ser un repte per convertir-se

en una oportunitat i un aprenentatge. I això no hagués estat possible sense la teua col·laboració, atenció i proximitat.

Per altra banda, una cosa que vam parlar el Nazir i jo el desembre passat, és que la professionalitat (tenir un talent increíble per tirar endavant la Firi i les persones que hi són) i la humanitat no són incompatibles. I tu vas ser un exemple d'això.

Gràcies i fins aviat.

Inès.

Olga, estimada,

acompanya'm, acompanya'ns en la tasca diària
de construir llacs entre les persones d'aquesta
Facultat, persons que porten motxilles d'experiència
tan riques - i tan diferents! Hauries estat amb el teu
pouet, amb la teua intel·ligència i amabilitat,
un caní possible. Ens has donat gana de porcinunga
a una comunitat bigarrada, única.

↓ ara fons, cap, en aquella llum tan clara dels
matins d'hivern, en la neu dels pins. Hi ets sempre
amb nosaltres. Gràcies!

P. M.

Agraïments

El nostre agraïment a totes les persones que han contribuït en aquest llibre i han cedit material gràfic.

Editors

Pilar Sánchez Gijón
Marcelo Aurelio

UAB

**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Facultat de Traducció i d'Interpretació